

REGATUL ROMÂNIEI

MONITORUL OFICIAL

PREȚUL ABONAMENTULUI ÎN REGATUL ROMÂNIEI:

36 lei pe an; 20 lei pe 6 luni
Abonamentele încep din întâia zi a fiecărui lun.

PREȚUL ABONAMENTULUI PENTRU STRĂINĂȚATE:

60 lei pe an; 35 lei pe 6 luni.
Abonamentele se pot face la birourile postale.

PUBLICAȚIUNILE JUDICIARE SE PLĂTESC:

Până la 50 linii, 5 lei; mai lungi de 50 linii 10 lei.
Or-ee alte acte introduse în ele
se plătesc deosebit ca și publicațiile, dupe lungime.

PREȚUL ANUNCIURILOR:

30 banți linia de 30 litere. — A doua inserare și mai multe, 20 banți linia.

DIRECȚIA MONITORULUI ȘI ÎMPRIMERIEI STATULUI

București — Bulevardul Independenței — București

INSERTIUNILE ȘI RECLAMELE SE PLĂTESC:

Întâia inserare, 60 banți linia: cele-alte, 30 banți linia.
Citațiile de hotărnicie, 60 b. linia.
Publicațiile primăriilor și comitetelor, 60 banți linia.

S U M A R

PARTE OFICIALĂ — *Ministerul de interne:*
Prescurtări de decrete.*Ministerul cultelor și instrucțiunii publice:*
Prezentare de decret.*Ministerul lucrărilor publice:* Decrete.PARTE NEOFICIALĂ — Solemnitatea de-
obiderei anului judiciar 1887—1888, la curtea
de apel din Iași — Depeși telegrafice — Buletin
sanitar — Buletine meteorologice — Diverse —
Raport.Anunțuri ministeriale, judiciare, administra-
tive și particulare.

PARTE OFICIALĂ

București, 23 Septembrie

MINISTERUL DE INTERNE

Prin decretul regal cu No. 2.221 din 21 Septembrie 1887, în urma propunerii făcută prin raport de D. ministru secretar de Stat la departamentul de interne, D. D. Moruzi, actual administrator al plășei Sulina, din județul Tulcea, este numit, pe ziua de 1 Octombrie 1887, în funcțiunea de director la prefectura județului Olt, în locul vacant.

Prin decretul regal cu No. 2.208 din 21 Septembrie 1887, în urma propunerii făcută de același D. ministru, prin raportul cu No. 5.620, D. N. Puțiuoreanu este numit în postul de director al arestului preventiv din județul Teleorman, în locul D-lui N. Codrescu, demisionat.

Prin decretul regal cu No. 2.215 din 21 Septembrie 1887, în urma propunerii făcută prin raport de același D. ministru, D. Eugeniu Culcer este numit în funcțiunea de ajutor la sub-prefectura plășei Gilort, din județul Gorj, în locul D-lui Stefan Dimitrescu.

MINISTERUL CULTELOR
ȘI ÎNSTRUCȚIUNII PUBLICE

Prin decretul regal cu No. 2.202 din 18 Septembrie 1887, dupe propunerea fă-

cută de D. ministru secretar de Stat la departamentul cultelor și instrucțiunii publice, prin raportul No. 13.018, D-șora Eufrosina Oarda se numește sub-direc-tore la asilul «Elena Dómna» în locul vacant.

MINISTERUL LUCRĂRILOR PUBLICE

CAROL I,

Prin grația lui Dumnezeu și voința na-
țională, Rege al României,*La toți de față și viitori, sănătate:*

Asupra raportului ministrului Nostru secretar de Stat la departamentul lucrărilor publice cu No. 7.887;

Având în vedere încheierea consiliului general al județului Dâmbovița, din 12 Noembrie 1886;

În virtutea art. 10 din legea drumurilor,
Am decretat și decretăm:

Art. I. Drumul Ghinesci-Braniștea, fi-
xat prin traseul votat de consiliul general,
se clasază între căile vicinale ale județului
Dâmbovița.

Art. II. Ministrul Nostru secretar de
Stat la departamentul lucrărilor publice
este însărcinat cu aducerea la îndeplinire
a acestui decret.

Dat în Castelul Peleş, la 18 Septem-
bre 1887.

CAROL

Ministrul lucrărilor publice,
P. S. Aurelian.

No. 2.205.

CAROL I,

Prin grația lui Dumnezeu și voința na-
țională, Rege al României,*La toți de față și viitori, sănătate:*

Asupra raportului ministrului Nostru
secretar de Stat la departamentul lucră-
rilor publice cu No. 8.000;

În virtutea art. 28 din regulamentul

pentru administrațiunea fondului de $\frac{1}{2}$ %
al porturilor d'a-lungul Dunărei,

Am decretat și decretăm:

Art. I. Se aprobă de Noi jurnalul con-
siliului de miniștri cu No. 31, încheiat în
ședința de la 12 Septembrie 1887, relativ
la rezultatul licitațiunii ținută pentru exe-
cutarea și pereierea malului Dunărei din
portul Turnu-Severin.

Art. II. Autorisăm de a se încheia con-
tract cu D. I. B. Cantacuzen, care a ofe-
rit prețul cel mai avantajos pentru exe-
cutarea lucrărilor sus menționate, lăsând
un scădemânt de 1 leu 50 banți la sută din
prețurile devisului în sumă de lei 240.000,
și reducând ast-fel valoarea lucrărilor de
contractat la 236.400 lei.

Art. III. Ministrul Nostru secretar de
Stat la departamentul lucrărilor publice
este însărcinat cu aducerea la îndeplinire
a acestui decret.

Dat în Castelul Peleş, la 21 Septem-
bre 1887.

CAROL

Ministrul lucrărilor publice,
P. S. Aurelian.

No. 2.211.

CAROL I,

Prin grația lui Dumnezeu și voința na-
țională, Rege al României,*La toți de față și viitori, sănătate:*

Asupra raportului ministrului Nostru
secretar de Stat la departamentul lucră-
rilor publice cu No. 8.008,

Am decretat și decretăm:

Art. I. Se aprobă de Noi jurnalul con-
siliului de miniștri cu No. 27 din 12 Sep-
tembre 1887, relativ la determinarea au-
torității căreia urmează a se reserva drep-
tul de a da permisiuni pentru stabilire de
debarcadere, biurouri, magasi și alte con-
strucțiuni necesarii operațiunilor de im-
portări și exportări din porturi.

Art. II. Tóte cererile pentru dobândire de locuri în porturi, în trebuințele sus menționate, se vor face prin intermediul comitetelor porturilor respective, cari, luând avisul căpitanilor de porturi și deliberând asupra lor, le vor înainta ministerului lucrărilor publice și acesta singur se va pronunța asupra acordării sau neacordării permisiunilor solicitate. Concesiunile ce s'ar acorda nu vor putea fi alt-fel, de cât cu titlu de provisorii și cu condițiune că guvernul să le pótă revoca ori-când ar crede de cuviință și fără nici un drept de despăgubire către impetranți.

Art. III. Ministrul Nostru secretar de Stat la departamentul lucrărilor publice este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a acestui decret.

Dat în Castelul Peleş, la 21 Septembrie 1887.

CAROL

Ministrul lucrărilor publice,
P. S. Aurelian.

No. 2.212.

PARTE NEOFICIALA

Bucuresci, 23 Septembrie

La 1 Septembrie a avut loc deschiderea solemnă a curței de apel din Iași, sub președința D-lui George Liciu, prim-președinte. Cu această ocaziune D. Eugeniú N. Donici, procuror de secție pe lângă acea curte, a rostit următorul discurs de reintrare:

RESPONSABILITATE SI CRIMINALITATE

TEORIA VECHÉ SI TEORIELE NOU

Domnule prim-președinte,

Domnilor magistrați,

Când un om este tradus înaintea justiției sub inculparea că ar fi săvârșit un fapt pedepsit de lege, trebuie să cercetăm mai întâi dacă faptul s'a perpetrat materialmente, și dacă inculpatul este autorul lui, apoi, când asupra acestor 2 puncturi nu rămâne îndoielă, să ne întrebăm dacă i se póte imputa moralmente și legalmente faptul constat ca săvârșit de densus, cu alte cuvinte, dacă în momentul când l'a executat avea deplină cunoștință despre ceea-ce făcea și se bucura de întreaga sa libertate, sau, din contra, inteligența i lipsea cu desăvârșire, ori în parte, sau voința i era anihilată ori influențată; în fine să examinăm tóte circumstanțele fie inerente faptului, fie relative la persoana inculpatului, pentru-ca ast-fel numai în urmă să putem declara dacă este responsabil, până la ce grad, și să ne pronunțăm asupra culpabilității sale.

Aceste probleme, a căror soluțiune este atât de grea, se impun nu numai judecătorului însărcinat cu aplicarea legii sau juratului chemat a se pronunța pe conștiința sa, dar întregii societăți, care, între ată de a apăra viața, onórea și averea membrilor ei, este obligată a ține seama de tóte cauzele fiziologice, psihologice și sociale, cari produc delictele și delinvenții, în scop de a găsi remediile cele mai eficace și mai salutarii, nu numai pentru a corige și moralisa pe aceștia, dar tot-d'o-dată și mai cu seama pentru a i pune în imposibilitate de a săvârși alte fapte rele, prevenind crimele și delictele, atât prin măsuri sociale generale, cât și prin măsuri speciale și individuale.

Astăzi când în urma progresiunii crescende a crimelor în senul societății europene, chestiunile de criminalitate sunt pretutindeni la ordinea zilei; când pe lângă scóla veche basată pe vindicta socială, pe expiațiune și pe liberul arbitru, s'a ivit o scóla nouă așa numită de anthropologie criminală, cese întemeiază pe principiul decurgând din experimentațiunii, am crezut că o lucrare circumscrisă, bine înțeleasă, în micul cadru ce permite un discurs de deschidere, care tratând într'un mod general despre responsabilitate astfel cum este admisă în teoria spiritualistă a dreptului penal modern, ar atinge și teoriile noi susținute de atâția ómeni de știință iluștri din Italia, Franca, Germania, etc., n'ar fi cu totul lipsită de interes pentru noi jurisții, judecători sau avocați, cari, având a aplica în mare parte legi luate din alte țeri, căutăm a ne ține în curentul mișcărilor și progreselor ce le face acolo știința dreptului.

Materia pe care mi am propus a o trata comportă o dezvoltare foarte întinsă, însă pentru două motive, am căutat a o restrânge, mai întâi pentru a nu abuza de bine-voitorea atențiune ce eram să solicit de la D-vóstră, apoi, din cauza scurtului timp de care am dispus, dupe întórcearea mea din străinătate, unde am stat o mare parte din vacanță pentru a mi căuta sănătatea, și vè rog să luați această împrejurare în considerațiune pentru a aprecia cu indulgență silințele ce mi le-am dat.

M'am mulțumit ast-fel să tratez într'un punct de vedere general caracterele responsabilității, elementele intențiunii criminale și cauzele cari o suprimă, o micșoréză sau o agravéză; vorbind de criminalitate mi-am permis a vè aduce câte-va date din statistica altor țeri, pentru a vè putea semnala, cu ajutorul cifrelor, progresele recidivei, și trecând la descoperirile științifice datorite anthropologiei, m'am încercat a vè pune în vedere o mică parte măcar din cunoștințele mănóse și din invetămintele de tot felul cu care aceste două științe, anthropologia și statistica, tind a îmbogăți dreptul penal modern.

Este un principiu stabilit, atât în dreptul roman cât și în legislațiunile moder-

ne, ca acel care prin faptul său cauzéză altuia un prejudiciu e dator să l'repareze; acest principiu, emanațiune directă a regulilor echității și a dreptului natural, primesc ușor aplicațiunile sale, când e vorba de daunele reale ocazionate persoanei leșate prin acel fapt, căci în genere ele se pot lesne aprecia; apoi nu e necesar să fie neapărat rezultatul unei intențiuni rău-voitoare: o imprudență, o greșală încă ajunge pentru a motiva responsabilitatea agentului, când vătămă pe cine-va.

Nu mă voiú opri asupra chestiunii reparațiunilor civile; să mi fie permis numai a dice că, dacă sub punctul de vedere teoretic ea se deslégă ușor, valoarea ei practică, în schimb, e aproape nulă, dir cauza dificultății în genere de a realiza desdăunările, pe cari legea le prevede și judecătorul le acordă. S'a cercetat de criminalisții cari ar fi mijlócele cele mai bune pentru a obține aplicațiunea reală a principiului enunțat mai sus, și în congresul de anthropologie criminală, care s'a ținut la Roma în Noembrie 1885, dupe lungi și interesante discuțiuni, în cari unii dintre oratori susțineau că reparațiunile civile nu trebuie să fie numai considerate ca echivalentul pagubei cauzate părții leșate, ci și ca un mijloc de apărare socială, preventiv și represiv în contra delictului, s'a formulat o propunere tinđend a asimila desdăunările cu amenda și a admite reducerea parțială numai a pedepsei în schimbul achitărei daunelor înainte sau în urma condemnațiunii, iar în cas de insolvabilitate a constrânge pe delicenți la lucru în penitenciar; tóte acestea cu îndatorire pentru ministerul public de a urmări, pentru judecătorul de a hotări din oficiu, iar pentru administratorii închisorilor, de a realiza, din produsul muncii, reparațiunile civile. O atare soluțiune, destinată a da o aplicațiune practică necesității reparațiunilor civile, este de sigur în contradicere cu principiile dreptului penal modern, deci nu trebuie considerată de cât ca un desiderat pentru momentul când s'ar reforma codicele astăzi în vigoare.

Vin la partea principală a subiectului meu, la responsabilitatea ce contractéză, prin faptul său, delicențul față cu societatea. Am dis mai sus că cel ce cauzéză altuia un prejudiciu trebuie să l. repare: pe acest principiu se baséză și sistemul modern de represiune, căci se susține că în cazul când unul sau mai mulți dintre membrii ei sunt vătémați în corpul, în drepturile, în onórea lor, victima principală este societatea, corpul social, care nu se póte desvolta, nu póte merge la finele său, dacă unul din indiviđii sau atomii, din cari se compune, este distrus sau leșat printr'un fapt criminal, și prin urmare că reparațiunea datorită acestuia nu coprinde dar pe aceia ce se cuvine societății și care consistă în durere ($\pi\omega\eta$), în suferință.

În genere un fapt pentru ca să pótă fi

declarat imoral sau contrar legilor (lucru care adese-ori nu e acelaș) trebuie să fi fost comis cu intențiune; în adevăr, ceea ce formeză caracterul moral al faptului incriminat și îl supune la pedepsă sau îl face nevinovat, este scopul, pe care și îl propune agentul când îl săvârșește, *intențiunea*, care precum vom vedea mai în urmă poate fi perfectă sau imperfectă. Ea constituie criminalitatea faptului și culpabilitatea agentului. Să ne dăm dar seama mai întâiu, de elementele din care ea se compune, de caracterele ei, pentru a putea vedea sub ce condițiuni se poate imputa cui-va un fapt, când trebuie cine-va declarat responsabil.

A trece sau a pune pe seama sau în socotela cui-va un fapt, a i-l imputa (de la latinescul *puto*, imputo, in-puto) înseamnă, a declara că el este prima cauză, cauza morală a aceluia fapt; ceea ce se cere este ca omul, care a fost cauza materială să fi fost și cauza morală a faptului, fie că acesta a fost bun, rău sau indiferent; această condițiune însă, ajunge ea pentru a i-l imputa legalmente? Nu, căci pe lângă imputațiunea fizică, care i se face delicuentului, dîcîndu-i: tu ai executat faptul, și imputațiunea morală, spunîndu-i-se: l'ai executat cu voință, mai este și imputațiunea legală: l'ai executat cu voință, călcînd legea, ai comis deci o infracțiune. Așa dar, trei condițiuni sunt necesare, pentru ca un fapt să poată fi imputat sub titlul de infracțiune, autorului său: 1) *ca acesta să îl fi săvârșit materialmente*, cu alte cuvinte, mișcarea corpului prin care a executat proiectul, forța fizică exterioară, care se poate manifesta în diferite graduri, într'un mod perfect, când faptul este consumat, într'un mod imperfect, când nu e cu totul consumat, adică când, deși delicuentul a executat cu voință îndreptată spre acest sfârșit acte exterioare, putînd produce delictul, însă acțiunea a rămas incompletă, fiindcă sau seria momentelor ei fizice a fost întreruptă (tentativă), sau că un accident fericit a împedat-o de ași produce efectul (delict neisbutit). De această cestiune a materialității faptului este legată și participarea mai multora, în diferite graduri, la săvârșirea faptului, adică divisiunea acțiunii și dar a responsabilității; 2) *ca să îi fie imputabil moralmente*; un om, într'adevăr nu poate fi responsabil de un eveniment al cărui a fost numai cauza fizică, iar nu și cauza morală; 3) *ca să fie dăunător societății*. Legea morală poate reprobă un fapt pervers în sine, contrar preceptelor sale sau ale religiunii, cugetării chiar, viciurile; el nu constituie însă o infracțiune, dacă nu tulbură ordinea exterioară, dacă nu este socialmente prejudiciabil, căci dreptul de a interdice fapte ore-cari și a le declara criminale, este atribuit autorității sociale numai ca mijloc de apărare a ordinei exterioare, iar nu în scop de a perfecționa natura omenescă. Pentru a judeca dar perversitatea socială

a faptului, adevăratul criterium este tulburarea socială, și pentru a putea fi imputabil în sensul legii, trebuie să fi fost declarat ast-fel de legiuitor.

În ce consistă imputabilitatea morală din punctul de vedere subiectiv? Cări sunt elementele ei? Facultățile psihologice ale omului, inteligența și voința, fără ele nu poate exista intențiune criminală, și agentul trebuie să le posedă pe amîndouă; trebuie, cu alte cuvinte, să fie o ființă înțelegătoare și li'eră, în momentul când săvârșește faptul. Iată pentru ce; pe de o parte omul, înzestrat cu rațiune, iar pe de alta, bucurîndu-se de libertate, ceea ce îi permite de a alege între răul și binele, este responsabil de actele sale; pentru cari dacă vor fi culpabile sau vătămătoare, legea are dreptul de a îi cere socotela. Ceea ce dă naștere dar responsabilității, este concursul inteligenței și al libertății, conștiința actului și voința; trebuie ca agentul să fi știut ce face și să fi voit să o facă; nu e destul să fi știut că face o faptă rea, dacă n'a fost liber să se poprască de a o face. Nu e destul să fi fost liber dacă n'a știut ce face. Așa dar numai din inteligență și libertate rezultă pentru om moralitatea faptelor sale, responsabilitatea sa față cu societatea. De aci decurg consecințele următoare: intențiunea poate fi perfectă sau imperfectă; *perfectă* când inteligența și voința sunt în stare de plenitudine actuală; *imperfectă* când o cauză ore-care micșorează (obiceiuit sau numai actualmente) în agent puterea inteligenței ori spontaneitatea voinței; se poate într'adevăr întempla ca, în momentele percepțiunii și judecării, agentul să nu fi avut lumina complectă a inteligenței, se poate asemenea ca în momentele următoare, a dorinței și a determinațiunii, să nu se fi bucurat de întreaga sa libertate. Casul întâiu poate fi produs prin diferite cauze fizice sau fiziologice cum sunt *versta* și nebunia.

Versta. Cu toții șcim că inteligența și judecata nuse dezvoltă în om de cât cu înțetul, ast-fel că legiuitorii au fost siliți a combina principiul responsabilității cu fenomenul natural al creșterii progresive a luminei intelectuale și a ține seama pentru a îi imputa faptele sale de dezvoltarea sa treptată. Legea romană dîcea: *infantum innocentia consilii tuetur*. Codul nostru face 3 categorii: copiii până la 8 ani cari nu se pedepsesc, acei cari sunt între 8 și 15 ani pe cari îi pedepsesc numai când se decide de judecată că au lucrat cu pricepere; în fine acei cari au 15—20 ani mpliniți, cărora presupunțiunea de inocență nu le mai este acordată, dar fiindcă legiuitorul vede în crimele sau delicturile lor efectele nu atât ale propriei lor însușiri ci ale educațiunii dată lor de părinții lor, sau de persoanele însărcinate cu direcțiunea lor, apoi nu îi pedepsesc de cât într'o măsură mai mică.

Nebunia. Nebunia, considerată ca circumstanță care rădică responsabilitatea,

este o stare bolnavă în care omul perdînd facultatea de a cunoște adevăratele raporturi între faptele sale și legea, a călcat-o fără ași da seama de această călcare.

Nu voiesc a mă întinde asupra acestei materii, căreia de alt-fel știința psihiatrică, în urma progresului actual al tuturilor științelor și din cauza repețirii frecvente al acestui fenomen în sînul tocmai a societăților cele mai civilizate, îi dă o importanță și o dezvoltare din ce în ce mai mare; mă voiu mărgini a atinge în trecăt caracterele principale ale acestei cauze de justificare sau de neresponsabilitate. Un adevăr recunoscut de totă lumea este că nebunii nu sunt responsabili de faptele lor: toate legislațiunile l'au cunoscut, începînd cu Romanii, și l'au aplicat atât la actele civile, unde în genere presupunțiunea demenței rezultă din interdicțiune, cât și la faptele criminale, când se stabilește că, în momentul săvârșirii lor, agentul era nebun. Într'adevăr, un fapt fără înțelegere nu se poate socoti ca produs de voința omului, ci ca un eveniment curat fizic, care esclude ori-ce răspundere, ori-ce penalitate. Caracterele care constituie nebunia sunt foarte greu de cunoscut, căci această bolă, afectînd creierul, adică organul inteligenței, nu se poate cunoște de cât dupe efectele ei, și ast-fel se poate întempla ca nisce omeni, cari în aparență să cred în totă mîntea, să fi fost în stare de smintire în momentul perpetrării faptului. De almintrelea, chiar linia de demarcațiune între ceea-ce numim un om raționabil și un altul neraționabil, ca să nu dîc nebun, este greu de determinat.

Într'una din neperitabilele sale opere, intitulată *Regele Lear*, Shakespeare ne prezintă tipul unui individ tratat de nebun și numit ast-fel în dramă, care în dialogurile sale cu Regele și cu alte persoane din dramă, prin spiritul său, prin simțul plin de dreptate și de filosofie a cugetarilor și a judecăților sale asupra purtării omenilor, te face să te întrebî: cine e nebun, el ori interlocutorii săi.

Sunt cu toate acestea legislațiuni, cari au avut pretențiunea de a enumera diferitele forme de nebunie cu numele lor tehnice, cum e, de exemplu, codul Bavariei, și a le apăsă numai pe acestea de pedeapsă, dar asemenea clasificățiunii într'o lege făcută tot-d'a-una pentru câte-va decimii de ani nu pot fi întemeiate și complete nici o-dată, față cu progresele științei, care observă și înregistrează neconținut fenomene noi, stări anormale necunoscute înainte.

Ce se înțelege în genere prin cuvîntul demență? Este ea pierderea totală a facultăților intelectuale fără nici un interval lucid? sau chiar pierderea lor momentană, ori încă dispozițiunea spiritului numită monomanie, care consistă în o aberațiune mintală exclusiv asupra unui punct, rațiunea rămînd de alt-fel intactă și sănătoasă asupra tuturilor celor-alte? Cei mai mulți dintre comentatorii răspund că, ori-ce nume s'ar da de știință demenței

fie de idiotie sau de nebunie, fie de manie sau furor ș. a., singurul criteriu pentru justiție este în starea spiritului prevenitului în momentul săvârșirii faptului: prin urmare în aceste cazuri atât smintirea cât și monomania nimicesc responsabilitatea. Din acest punct de vedere, legiuitorul nostru imitând pe cel francez, a preferit a lăsa un câmp mai întins de apreciere judecătorului său juratului, care cu ajutorul luminelor oamenilor de știință se va convinge în fie-care cas, dacă delictul se bucura de totă inteligența sa, când a comis faptul. Am arătat mai sus că intențiunea criminală este produsul inteligenței și al voinței libere, am examinat cazul când inteligența totală sau parțială lipsește în agent; să vin acum la imperfecțiunea intențiunii prin absența sau micșorarea libertății sale.

Omul are facultatea de a se determina în actele sale, dând preferință acțiunii sau inacțiunii după cum îl povățuiesc mintea; această facultate, grație căreia el poate alege între binele și răul, se numește liberul arbitru, ea poate fi anihilată sau micșorată prin cauze exterioare sau interioare.

În asemenea cazuri faptul este tot voluntar, căci agentul, având libertatea de a alege, a voit a lua o hotărâre mai bine decât alta, dar voința lui a fost mai puțin spontană, fiind-că liberul arbitru a fost micșorat când s'a determinat; as-fel spontanitatea adică voința, unul din elementele intențiunii, micșorându-se, și delictul pierde din gravitatea sa. Forța care constrânge pe om poate să fie fizică sau morală: fizică când influențază asupra corpului; morală, când influențază asupra spiritului. Omul constrâns fizicament nu poate fi considerat ca adevăratul agent, ci ca un instrument, și nu este nici o-dată responsabil de un fapt executat sub o atare impulsie. Constrângerea morală, lăsând să subsiste intențiunea, mărginesc libertatea hotărârii și a acțiunii. De aceea mai toate legislațiunile au admis constrângerea între cauzele de justificare a delictelor.

Nu este infracțiune, dice art. 64 din c. penal francez și 71 din c. penal belgian, când agentul a fost conștens de o forță la care n'a putut rezista. Constrângerea morală, aceea de care ne ocupăm, este presiunea exercitată asupra noastră prin înfățișarea unui rău mare și iminent; ea are loc atunci când libertatea omului este stânsă între două rele neapărate din care trebuie a se alege unul: a suferi un rău imediat sau a vătămă pe altul. Ea poate rezulta fie din amenințarea unui rău mai mult sau mai puțin grav, în cas de a nu executa un fapt, fie din ordinul unei persoane care se bucură de autoritate asupra agentului.

Examinând lucrurile cu rigore, am putea dice că constrângerea fizică este singura la care nu putem rezista. Să presupunem, într'adevăr, că un om e amenințat de moarte dacă refuză de a săvârși o crimă;

el poate rezista și preferi morțea de cât să comită crima care îi este impusă. Cu toate acestea, fiind-că i-ar trebui o virtute de care oamenii în genere sunt incapabili, dacă am excepta pe martirii creștinismului, apoi o atare constrângere ar justifica crima.

Pe aceste considerațiuni basându-se legiuitorii, cari se ved câte o-dată nevoiți de a ține seamă de slăbiciunea naturii omenești și de a se scobori de la înălțimea abstracțiunilor ideale și a ficțiunilor, cari se mărginesc atunci a cere formele măcar, dacă mă pot exprima ast-fel, în loc de virtute umbra virtuții, *conatum magis et quasi adumbrationem virtutis quam virtutem ipsam*, au admis în genere justificarea infracțiunilor săvârșite sub impulsivitatea unui ordin, unei forțe superioare. Ori-ce amenințare însă nu e suficientă; constrângerea trebuie să fie așa de mare în cât să nu i se fi putut rezista. *Vani timoris excusatio non est (L. 1884 De rep. juris) metum autem non vani hominis sed qui merito et in constantissimum cadat.* Acest principiu se găsește în cele mai multe din legislațiunile străine.

Codul penal prusian art. 19 dice: că oricare om nu posedă deplină facultate a libertății sale, nu este susceptibil de a săvârși veri-o infracțiune nici de a fi pedepsit. Legiuitorul român, reproducând partea d'antăiu din art. 68 C. F. privitoare la lipsa de inteligență, a suprimat parerea a doua în articolul nostru 57, și ast-fel a refuzat de a admite constrângerea în genere, ca o cauză de justificare, mărginind-o numai la cazul de legitimă apărare.

Dacă prin această omisiune intenționată, a înțeles a restrânge domeniul apărării juratului său judecătorului în privința circumstanțelor cari produc constrângerea, sau a fenomenelor psihologice cari o determină, mă tem că nu și au ajuns scopul; căci, când un fapt de asemenea natură se va prezenta, judecătorul, în suveranitatea sa, va ține seamă de el, implicitamente prin hotărârea ce o va pronunța și, dar, ar fi fost mai bine să se regulamenteze un fapt care se poate produce, precum au făcut alți legiuitori, de cât a-l considera ca imposibil, omițându-l în lege. De almintrelea presiunea influenței înrîurii morale a unor persoane asupra altora, care se apropie de constrângerea legală, a ajuns astăzi, în urma numeroșelor și interesantelor experiențe de sugestivitate hipnotice, ce s'au făcut pretutindenea și mai cu seamă în Franța, unde doctorii și profesorii celebri ca Charcot, Beaunis, Siébaud, Bernheim și alții, au parvenit a opera sugestivitate la distanță și la intervaluri de 8, 30 și chiar 172 zile, a pune în discuțiune responsabilitatea penală basată pe liberul arbitru și a face pe unii din criminaliștii moderni să se întrebe, dacă, față cu fenomenele sugestivității mintale (care oferă singurul mijloc cunoscut de experimentațiune în psihologie), se mai poate considera ca așa de absolut principiu

că delictul este tot-d'a-una prima cauză a delictului și că într'ensul residă numai voința criminală, cauza socială a infracțiunii, principiu pe care l'am enunțat mai sus. Chestiunea merită de a fi examinată și, fiind-că am vedut de două ori rădăcată înaintea curții cu jurați de către apărare, am căutat a mi da seamă de ea, studiând cu un adevărat interes diferitele fenomene observate de acești oameni de știință.

În revista filosofică din Iulie 1885, de exemplu, Beaunis ne prezintă cazul unui medic, care, hipnotizând o femeie, îi sugerează ideea de a ucide pe un elev intern, pe care el nu l poate suferi. Ea se trezese și comite crima; așa dar autorul material este deșusa, dar voința culpabilă a cui este? A acestei femei, care, de și considerată ca liberă de a executa sau nu faptul, răspundea că a trebuit să comită crima, cu alte cuvinte că o forță, la care n'a putut rezista, a constrâns-o, sau a medicului? A femeii, pe figura căreia se putea vedea lupta d'între conștiință și inconștiință, care nu a fost de cât cauza fizică a crimei, instrumentul docil al direcțiunii, al impulsivității date voinței sale hipnotizate, victima unei adevărate constrângeri, sau a medicului, care a conceput și executat cu mâna altuia, crima pe care deșusul a voit a o comite? Beaunis și alții, cari s'au ocupat cu aceste chestiuni, declară că nu femeia ci medicul va fi responsabil, însă adaugă, că până când se va găsi tratamentul de aplicat persoanelor a căror temperament conține elemente hipnogene (ceea ce se studiază astăzi), societatea, care are dreptul de a lua măsurile necesare conservării sale, le-ar putea include într'un asil pentru a le împiedica de a săvârși fapte de aceeași natură, din cauza slăbiciunii și docilității lor.

De sigur această știință va face descoperiri noi și progrese; până ce, însă, se vor elucida toate punctele rămase încă în întuneric, să ne ferim de a admite asemenea mijloce de justificare, fără a ne da bine seama de ele; căci, dacă fenomenele sugestivității hipnotice sunt declarate de știință ca posibile, ele sunt cu totul excepționale, și să nu pierdem din vedere că chiar atunci când legiuitorul ar admite nerresponsabilitatea hipnotizaților, totuși ar trebui ca judecătorul său juratul să exige de la acuzat probe neîndoelnice despre sugestivitatea invocată; căci, dacă sorta delictului ne interesează, apoi cu atât mai mult ne interesează interesele societății.

O altă cauză care influențază asupra voinței sau libertății omului și care a fost iarăși admisă de toate legislațiunile este necesitatea legitimei apărări.

Nu este nici crimă nici delict, dice art. nostru 58, când fapta va fi săvârșită din cauză de legitimă apărare. Într'adevăr, legea socială nu poate cere de la un om sacrificiul vieții sale; în asemenea cas, apărarea lui este exercițiul unui drept, acela al propriei sale conservări. Acest prin-

cipiu a trecut neatins peste secolii. *Est haec non scripta sed nata lex*, a dis Cicero. Cu toții scim că pentru a fi legitimă apărarea trebuie să fie necesară pentru a respinge un atac material, actual și injust.

Din termenele legii se poate lesne vedea că legiuitorul nu justifică apărarea onorei sau averii, căci prin întinderea acestui drept ar fi dat fie-căruia acela de a și face sie și singur dreptate, ceea ce ne-ar readuce la veacurile primitive. Vięta, membrii corpului fiind singuri, ęice Puffendorf, lucruri nereparabile, necesitatea apărării lor merită numai ele asemenea privilegiuri. Cu tóte acestea în al. 3 al art. 257, legea face o excepțiune justificând omorul, rănirile sau lovirile săvęșite de o femeie, când sunt provocate imediat de o siluire exercitată asupra persoanei sale. În acest cas într'adevăr, este vorba nu de apărarea vieții, ci a onorei, dar e singura excepțiune prevădută de legiuitor, care de alt-fel ca tóte excepțiunile confirmă regula.

Sunt alte cauze, cari, fără a suprima de tot voința în agent ca constrângerea și legitima apărare, sau inteligența ca demența, fără a afecta într'un mod complet și radical, aceste facultăți provocă însă sensibilitatea lui într'un chip atât de grav, în cât nu mai lasă mijlocul de a fi în deplina sa libertate ast-fel cum se cere să fie cine-va pentru ca să merite întregimea pedepsei. În asemenea casuri numai culpabilitatea poate fi atenuată, imputabilitatea subsistă, responsabilitatea rămâne, de și micșorată puîn faptul că agentul n'a fost de tot stăpân pe sine în momentul acțiunii, fiind-că a fost provocat.

Legiuitorul nostru ținând sémă în materia acésta de natura omenescă, și simțind că preceptul Evangelic nu va face mulți proseliți, a indicat anume ca-surile când acel ce comite o crimă sau un delict, fiind provocat, primesce o pedepsă mai mică, din cauza tocmai a provocațiunii. Acele casuri sunt în număr de trei: 1) când omuciderea, lovirile și rănirile au fost provocate de loviri sau violențe grave către persoane; 2) când s'au comis, respingând în timpul ęilei, exaladarea sau efracțiunea îngrădirilor sau întăririlor unei case (respingerea exaladării în timpul nopții se consideră ca legitimă apărare); 3) când ęele s'au comis de soț asupra celui alt soț surprins în flagrant delict de adulteriu (art. 324 din cod. penal frances nu scuză de căt omorul săvęșit de bărbat asupra femeii sale sau asupra complicei lui). Nu voiú intra în amănunțimile interpetațiunii art. 59, 250, 251, 253 și 254 din codul nostru penal; voiú menționa numai, în trecăt, că condițiunea principală ce se cere de legiuitor pentru a fi admise scuzele arătate mai sus este că lovirile sau violențele să fi fost grave; de unde rezultă că injuriile sau ofensele verbale, ori cât de ultragióse ar fi, nu constituie o provocațiune gravă, cestiune cu totul

lăsată de altmintrelea la aprecierea juratului sau a judecătorului, care pentru a determina gravitatea agresiunii, va trebui să examine caracterul ei, nu *in abstracto* ci *in concreto*, adică să aibă în vedere condițiunile în cari s'a aflat persoana atacată, cum vęrsta, educațiunea, caracterul, sexul, facultățile ei, situațiunea de isolare, etc. Afară de aceste casuri nu există scuză, și pentru acestea chiar legiuitorul a admis două excepțiuni: 1) paricidul nu este nici o-dată scuza-bil, asemenea nici omorul dintre soți, afară de cazul când vieța soțului va fi fost pusă în pericol; și ca să resumăm caracterele responsabilității privită sub acest punct de vedere, să ne fie permis a aręta încă o-dată, deosebirea radicală ce există între cauzele de justificare și acele de scuză: pe când cele d'ânteu suprimă cu desăvęșire libertatea sau voința în agent, îi ridică dar ori-ce responsabilitate, cele-alte, de și o lasă să subsiste, însă o micșoréză și nu póte dar influența de cât asupra gradului de culpabilitate. Pe lângă aceste cauze legale, sunt și alte cauze pe cari legiuitorul nule-a putut determina, dar cari modifică criminalitatea faptului, ele derivă din circumstanțe de fapt, tot d'a-una lăstate la aprecierea judecătorilor și se numesc circumstanțe ușurătoare.

Analizând elementele intențiunii criminale sub dublul punct de vedere al lipsei totale sau parțiale a inteligenței și a voinței, am examinat până acum cauzele cari suprimă sau numai micșoréză responsabilitatea delicentului; sunt alte sause, cari din contra o îngreuiază și măresc criminalitatea faptului, acestea se numesc circumstanțe agravante, și sunt speciale, alică numai relative la un singur fapt, cum de exemplu premeditațiunea, pândirea, sau generale, când se aplică la tóte efracțiunile, cum e recidiva.

Nu mă voiú ocupa de cele d'ânteu, mă voiú opri numai asupra cestiunii a doua, care coprinde în sine pe aceea a criminalității, cu atât mai interesantă cu cât vedem că, în mai tóte țările din Europa, proporțiunea recediviștilor devenind, din ęi în ęi mai importantă, silește pe acei cari se ocupă cu resolvirea problemelor sociale și criminale să intre în analiza acestui fenomen și ast-fel, căutând a cunoște adevăratele sale cauze, să se încerce tot o-dată a găsi remediile ce s'ar putea aduce acestui flagel a societăților moderne. Voiú indica mai ánteu în scurt caracterele și sistemul legal al recidivei, apoi voiú produce câte-va date și observațiuni culese din statisticele mai multor State, și în urmă voiú expune consecințele ce le trage noua scólă de sociologie și anthropologie criminală din acele observațiuni.

Ce se înțelege prin recidivă? Starea unui individ, care, dupe ce a fost o-dată condamnat, săvęșesce o nouă infracțiune, pentru care, din cauza acestei circustanțe, este pedepsit mai aspru. Acéstă agravatiune a pedepsei nu este dar întemeiată pe

criminalitatea intrinsecă a faptului, ci pe criminalitatea intrinsecă a agentului; căci, într'adevăr, dacă responsabilitatea sa este mai mică, când circumstanțele vieții sale sunt favorabile lui, ea devine din contră mai mare, când faptul seú este produsul unei naturi vițiate. În autorul recidivei, ęice Rossi, este o culpabilitate specială, morală și politică în același timp. "În dreptul roman, repetitiunea aceluiași delict mai aspru pedepsită (L. 28 de Poenis); cod. pen. frances din 1791 ordonă depor-tațiunea tuturor recidiviștilor. Ca și legislațiunile moderne mai tóte, legea noastră în art. 41 și următorii, prevede recidiva ca o circumstanță agravantă. Motivul juridic al recidivei este ineficacitatea primei pedepse, căci este o dovadă că sco-ul legiuitorului, de a moralisa pe delicent și a l'impedica de săvęși alte infracțiuni, n'a fost atins, și necesiteză o agravare a pedepsei a doua, pentru a adăogi legii penale puterea în stare de a produce efectul dorit de densul asupra unui om, care a resistat la inducita acțiune a re-muscării și a pedepsei.

Se sustine însă de unii din criminaliști și chiar de D-nii Chauvau-Hélie (t. 1. p. 283 s. u.), că pentru ca se existe recidivă, trebuie dacă nu o identitate perfectă, dar măcar o analogie óre-care între primul fapt și cele comise în urmă; de exemplu, să fie tot delict în contra persoanelor sau în contra, proprietății, etc. Pe lângă dreptul roman maxima lui Farinacius: *consuetudinis delinquendi presumptio, tantum in eodem vel simili genere mali*, au trecut și în legislațiunile penale ale Prusiei și Austriei. Codul nostru, însă, conformându-se în acéstă privință codului frances, n'a admis-o.

Condițiunile ce se cer pentru a se aplica pedepsa recidivei sunt următoarele: 1) ca delicentul să fi fost osândit puîntr'o hotărire nerevocabilă, adică să se fi închis tóte mijlocele de recurs ordinar sau extra-ordinar; 2) să se fi împlinit pedepsa, ceea ce nu este în codul frances, care consideră suficientă condemațiunea, dar cu tóte acestea e fórte just pentru că de la pedepsă se speră corecțiunea, iar nu de la condemațiune. Sunt 3 feluri de recidivă: 1) de la crimă la crimă, și aici trebuie să atragem atențiunea asupra unei confu-siuni, care se face adese-ori, și anume că art. 41 ęicend: ori-care osândit fiind la o *pedepsă criminală*, nu se póte aplica pedepsa recidivei unui individ, condamnat chiar pentru o crimă la o pedepsă corecțională; 2) de la crimă la delict, și aici facem aceeași observațiune, care dacă nu rezultă din termenele art. 42, se deduce însă din principiul stabilit în art. 41; 3) de la delict la delict, adică, bine înțeles iarași la faptele, fie chiar crime pedepsite cu pedepse corecționale, cu condițiune să fi urmat o condemațiune la cel puțin 6 luni de inohisóre.

Recidiva de la delict la crimă nu există dupe art. 45, dar mi se pare că legiuitorul

nostru s'a depărtat în cazul acesta de la principiile generale ale recidivei; căci, pentru cuvântul că faptul d'ânteiu e mai puțin grav, nu se poate susține că criminalitatea agentului nu e mai mare de cât al aceluia, care pentru prima oară comite o crimă. Pentru ce dar cel d'ânteiu, pe care pedepsă nu l'a putut înfrâna, să fie pedepsit de o potrivă cu cel al doilea, nepătat până acum?

Art. 46 prevede că dacă au trecut 10 ani de la terminarea osândei, recidiva nu mai primesce aplicarea, și această dispozițiune se justifică pe motivul că societatea nu mai are interes să pedepsască o faptă trecută, iar pe de altă parte, că presupunerea de perversitate obicinuită nu mai poate avea loc, când între un fapt și altul trece un interval așa de mare.

Vom vedea mai în urmă că această teorie, filantropică de altmintrelea, nu se explică așa de lesne prin descoperirile științei antropologice, și că, în tot cazul, este în contradicere cu datele statistice, din cari ar rezulta că cei mai mulți dintre criminali nu se amendază. Mă veți scusa dacă în lucrarea mea am fost nevoit a introduce câte-va cifre, asupra cărora mi permit însă a atinge atențiunea D-vostre, căci ele vor servi a vă arăta progresele uriașe ale recidivei, în timpii din urmă. Aceste date sunt extrase în mare parte dintr'o lucrare foarte laudată în genere, datorită ilustrului statistician frances Yvernès, prezentată sub formă de raport în 1881, asupra statisticei comparată din jumătatea secolului acestuia (cu tablouri și curbe grafice), lucrare, care, inspirând criminaliștilor multe observațiuni pline de interes, a putut semnala atențiunii guvernelor importanța ce o ia din zi în zi acest focar de infecțiune criminală.

În Franția, acușaii (adică cei-ce au trecut prin curtea cu jurați) recidiviști, nu atingeau de cât cifra de 10% în 1826; în 1850 numărul lor era de 28%. În același an s'a introdus cazierul judiciar, lucrare foarte utilă, pot dice necesară în orî-ce țară, pe care ar fi de dorit să o posedăm și noi; la 1877 cifra se ridică la 42%, la 1877—1878 la 44% pentru a ajunge la 50% în 1879, ast-fel că de la 10% numărul acușaiilor recidiviști se urcă la 50% în jumătate de secol. Dacă luăm pe delicuenții cari au compărut înaintea instanțelor corecționale, vedem că numărul lor, care era în 1851—1855 de 21%, în 1865 ajunge la 40%, adică se înduoesce aproape în 10 ani. Asemenea și acel al preveniților recidiviști, care era de 7% până la 27% în 1856—60, se ridică la 31% în 1860-65, la 36% în 1866-70 și ajunge la 40% în 1877—1878; se pare că cu cât o țară înainteză în civilizațiune, cu atâta se îmbogățesce în recidiviști!

În Belgia, numărul recidiviștilor, dintre acei închiși în penitenciarul din Louvain, unde se practică sistemul celular,

ajunge la 70% în 1869—71 și la 78% pentru acei cari au trecut prin purgatoriul celor-l-alte închisori, așa numite centrale.

În Danemarca, în 1872—1874, cifra condamnaților, cari trecuse prin închisori, variaza între 77% și 80% pentru bărbați, 74% și 84% pentru femei.

În imperiul Austro-Ungar, numărul lor care era în 1860—64 de 33%, în 1868—71 ajunge la 59% pentru bărbați și 51% pentru femei.

În Italia, de la 1876 la 1880, numărul lor a crescut de 31 la 42%.

În Suedia, de la 1859 la 1870 de la 34% la 75%.

În Londra, în 1860, s'a constatat un număr de 1.698 de furi, cari fusese deja condamnați de 5 ori, de 1.979 de 7 ori și de 3.409 de 10 ori.

Dintre indiviții arestați la Paris în 1880, 27% fusese condamnați de câte 4 ori în cei din urmă 10 ani.

În cele 40 de orașe mari ale Franței, care au mai mult de 300.000 suflete, este un recidivist la 307 locuitori, pe când în orașele cu o populație mai mică se găsesce un recidivist la 712 locuitori, ceea ce dovedesce că orașele cele mari, dupe ce atrag pe condamnați și i grupază în diferite suburbii sau stabilimente, au darul de a i împinge la alte crime. S'a observat că din 6.108 deținuți, liberați în 1878, 2.413, adică 39%, au fost iarăși arestați pentru crime sau delictes în spațiul de 2 ani. În ce privește caracterul în genere al criminalilor recidiviști, celebrul criminalist italian Enrico Ferri, în cartea intitulată *Omicidio* 1877 Bologna, ne comunică observațiunile făcute de el asupra 700 deținuți, din cari rezultă că numai un mic număr dintr'ensii regretă crimele lor; într'adevăr, dintre aceștia 35% arată fără sfială, prin răspunsurile lor indifferente sau nerușinate, că n'au nici o remușcare, iar 35% dovedesc acesta prin denegațiunile lor încăpăținate.

Recidiva, dice Cononico, nu este din nefericire de cât regula generală pentru condamnați, îndată ce capătă libertatea. De altmintrelea toate aceste observațiuni se întăresc prin dicetorele diferitelor popore.

Francesul dice: Le voleur ne se repent jamais. Qui commence mal, finit pire. Romanii spuneau: semel malus, semper malus. Ver ein mal stiehlt heiszt allezeit Dist, sună un proverb german și multe altele. Din aceste câte-va date se poate ușor vedea însemnătatea statisticeii, al cărei rol devine tot mai important, căci pe lângă că ne arată înmulțirea progresivă a delictelor, caracterele și cauzele lor, are tot-d'o-dată meritul de a ne obicinui să vedem faptele sociale în trăsături mari, tot așa de precise și de certe ca și detaliurile lor. De aceea, scôla nouă susține că nu mai este permis criminalistului de astăzi de a fi numai un om de lege zelos, numai de a garanta drepturile sacre ale individului, ci și un statistician filosof,

preocupat înainte de toate de interesul general.

Nu e rău, dice ea, să fie și ceva alienist și antropolog, căci pe când statistica criminală ne prezintă delictesle în masă și delicuenții în grupuri, antropologia criminală descopere legătura aplecării spre diferitele crime, cu ore-care caractere fizice ereditare, de loc individuale; pe de altă parte patologia spiritului, adaogă ei, prin cunoscința din ce în ce mai înaintată a sistemului nervos, silesc pe criminaliștii moderni a reedifica pe base mai adânci teoria responsabilității penale și caută mai departe de individ adevăratul principiu și adevărata valoare a actelor sale.

Dreptul penal, dice noua scôla de antropologie și sociologie criminală, reprezentată prin atâția distinși savanți, printre cari, în Italia, Garofalo, Ferri, Mole-scholt, Morselè, Beltrane-Scalia, Tugliese și alții, în Franția, Ribot, Lacanagne, Letourneau, Espinas, Fouillée, etc., în Germania, Listt, Holtzendorf, Benedikt și alții, nu se mai poate basa pe principiile de liber arbitru și vindicta publică: orî-ce s'ar întempla și orî-care ar fi, omul ascultă în tot-d'a-una și fatalmente mobilului celui mai puternic. *Video meliora, proboque, deteriora sequor.*

Dacă societatea are dreptul de a se apăra, este nedemn de ea ca să și răsbune, represiunea nu poate și nu trebuie să fie dictată de cât la rațiuni de utilitate socială demonstrată științific. Vechea știință a dreptului se ocupa numai de a aduna și comenta textele. Scôla nouă, lăsând la o parte codicele și formulele, s'a pus să studieze omul din punctul de vedere al criminalității.

Investigațiunile științifice făcute de ea într'un mod minuțios și urmat un timp îndelungat, au scos la lumină un fapt de cea mai mare importanță: existența unui tip omenesc aplicat spre crimă, prin însuși organizațiunea sa, al unui criminal născut ast-fel (criminal-né), formând cea mai mare parte din criminali. În interesanta și, din toate punctele de vedere, însemnata lucrare, care este rezultatul unui număr considerabil de experiențe făcute de densus și de mai mulți medici francesi și italieni, asupra câtor-va mii de condamnați de tot felul, comparați cu omeni în stare normală, care lucrare poartă titlul de *Uomo delincente*, autorul ei, Cesar Lombroso, studiază criminalul născut sub punctul de vedere fizic, moral și intelectual. Iată în resumat rezultatul acestor observațiuni:

Criminalul complex, întrunind cele mai multe din caracterele tipului său, are în genere o mică capacitate craniană, fălcile și mai cu sémă cea inferioară, grele și desvoltate, fruntea fugând, barba rară, părul în abundență, urechile mari și întorse, nasul neregulat întors sau cărn, privirea cruntă în genere, oblicitatea ochilor sau strabismul, adică diformitatea care se produce prin aceea că, subiectul uitându-

se la un obiect, unul din ochii săi sau chiar amândoi se depărtază într'un mod nevoluntar de axul vizual, ast-fel că, nu pot fi nici o-dată îndreptați asupra aceluiași punct; infățișarea femeiască la bărbat și bărbătescă la femeie, atâtea semne, ăce Lacanagne, cari unite cu rezultatul autopsiilor, aduc o mare asemănare între criminalul european și omul preistoric sau chiar Mongolul. Criminalii sunt daltoniști adică nu disting culorile, sunt între densii mulți stângaci, forța lor musculară e slabă, dar ei posedă o agilitate estraordinară. Degenerescențele alcoolice sau epileptice îi ating într'o mare proporțiune. Elementele histologice (a țesutelor organice) și centrurile lor nervoase sunt grade destul de mari atinse de pigmentație (culore închisă roșiatică), de degenerație calcară, de sclerosă (invertoșirea bolnavicioasă a țesutelor). Ei se înroșesc cu greu. Ei sunt refractari la ori-ce fel de simțibilitate, afară de cât la aceea produsă asupra lor prin metaluri, magnet și de atmosferă. Făcându-se de Lombrozo încercări asupra mai multora dintr'ensii și dintre cei mai robuști, de mai multe ori recidiviști, cu splygmograful, aparat prin care se pôte constata reacțiunile vasurilor asupra fenomenului gândirei, și cu ajutorul electricității (hobinele lui Ruhmkorf) s'a constatat la ei o analgesie aprópe completă, adică nesimțirea de către densii a durerei. Din contra, când frica de judecător, excitațiile, cum e vinul sau femeia, aurul, vanitatea, sunt puse în joc, atunci aparatul constată reacțiunii superioare celor normale. Pletismograful sau splygmograful sunt dar mijloce prețioase a diagnostica simulațiunea. Nesimțibilitatea lor fisică se apropie, ăce Lombrozo, de aceea a popórelor sêlbatică; aceștia într'adevăr pot suporta torturele cele mai cumplite. Decăderea morală a criminalilor corespunde cu decăderea lor organică: tendințele criminale se manifestă la densii din copilărie, prin onanismul, cruđimea, aplicarea spre furt, o vanitate excesivă, șiretenie, obiceiul de a minți, aversiune pentru obiceiurile de familie, îndărjirea lor la educațiune. Criminalul născut este invidios, resbunător, urășce numai pentru a uri; pedepsele îl lasă indiferent, el se infurie fără motiv, e leneș, desfrănat, neprevădător, schimbător și fricos, jucător de cărți și n'are remuşcare de consciință.

Criminalii au slăbiciune ca și selbaticii pentru ceea ce se numesce tatouaje, operațiune prin care se introduce sub epidermă, în genere a brațelor, o materie colorantă, vegetală sau minerală, spre a colora sau a face desemne cari nu mai dispar: cele mai multe caracterisază crima comisă o-dată sau cuvinte de resbunare în contra legilor, în contra societăței, altele sunt obscene.

Scrisórea lor e particulară, semnătura complicată și cu arabescuri, limbagiul lor (l'argot) care este mai același, la diferitele popóre e caracterisat prin abrevia-

țiunii și prin tendințe de a indica obiectele prin unul din atributurile sale. În asociațiunile lor, criminalii se întorc la formele sociale primitive, la dictatură și la legi draconiane. Precum se vede, din multe trăsături, tipul criminalului născut aduce aminte, ăce Lombrozo, tipul raselor inferioare; cari sunt cauzele generale cărora se pôte atribui persistența în sinul societăței civilizate a acestui tip inferior criminal? Acest autor nu se sfiesce a răspunde că atarismului, și se încercă a stabili acesta prin date istorice. Dar atarismul nu explică tot, adaoge el. Multe din trăsăturile caracteristice ale criminalului născut sunt patologice, desvoltare oprită sau degenerescență, așa dar, ăce el, anomaliiile ce se găsesc la criminalii sunt de două soiuri: anomaliiile ataristice și anomaliiile patologice. E. Ferri clasifică criminalii în modul următor: criminalii de instinct, criminalii alienați, criminalii pasionați, criminalii de ocazie și acei de obicei. D. Sergi atribue crimelor două sorginte: cauzele biologice și cauzele sociale.

Lombrozo sustine că între nebunia morală (folie-morale) și criminalitatea instinctivă de o parte, precum și epilepsia de alta, este o indentitate fundamentală. Consecințele practice pe cari le trage Lombrozo, și scóla din care face parte, din experiențele făcute de densul, sunt următoarele: mai întâi sustine că regimul închisorilor de astăzi nu are eficacitate, ceea ce se constată prin cifra recidiviștilor ajunsă la 40% în Francia, la 70% în Belgia; că instrucțiunea literară și industrială ce se dă în penitenciare n'au alt efect de cât a înarma pe criminal în contra societăței; considerând pe criminalul născut ca incorigibil, scóla anthropologică cere pentru el detențiunea perpetuă și abolițiunea punerei în libertate provisorie. Ea mai propune prin organul lui Enrico Ferri, ca măsuri preventive, ceea ce acesta numesce sositutive penali, adică legi bune asupra producțiunei și consumațiunei alcoolului, recompense de acordat actelor meritorie, creare de asiluri pentru copii, admiterea divorțului, etc., și o reformă radicală a sistemului penitenciar.

În contra acestor teorii s'au ridicat multe obiecțiuni, dintre cari câte-va mai importante: s'a đis că scóla nouă reduce dreptul criminal la un capitol de psyhiaetrie, și ast-fel restórnă cu desevêrsire penalitatea și regimul închisorilor. La această obiecțiune Lombrozo răspunde că, mai întâi, în ce privesce criminalii de ocazie, el nu voesce a se atinge de loc de legislațiunile existente astăzi, mărginindu-se a cere estensiunea măsurilor preventive; iar în ce privesce criminalii născuți și nebunii criminali, reformele propuse de el nu pot de cât a mări securitatea socială, din momentul ce s'ar admite detențiunea perpetuă pe care o propune el, adică închisórea pe viață, afară de numele.

S'a mai đis că lucrările scólei noi tind a desființa codul penal, a lăsa ori-ce liber-

tate făcătorilor de rele, asupra libertăței omenesce, și tot Lombrozo răspunde: că sistemul scólei noi, dacă slăbesce responsabilitatea individului, măresce pe aceea a societăței pe care o face mult mai rigurosă, apoi că slăbind responsabilitatea unui grup de criminali, departe de a cere o ușurare a pozițiunei lor, reclamă din contra pentru densii detențiunea pe viață. Așa dar, reformele acestea nu ar face de cât a exclude pôte caracterul infamant al pedepsei, dar óre acesta se întrebă el, mai este necesar, și nu tinde el a dispărea de la sine ca o rămășiță a vindictei publice?

Se mai obiecțază că dacă s'ar admite identitatea criminalului și a nebunului moral, atunci grație unei abile pledoarii a avocatului, judecătorul, pentru care liberul arbitru este paza penalității, ar trebui să declare pe delicuent de nebun, de bolnav, de neresponsabil, iar nu de culpabil. Lombrozo răspunde la acesta observațiune, destul de întemeiată, prin un argument delatoriu. Ce, ăce el, trebuie ca noi să falsificăm și să respingem adevărul, pentru că legea, neadmițându-l, a apucat o cale greșită, studiind crima, fără a studia pe culpabil? Sau este mai just, când ne găsim în asemenea alternativă, să modificăm legea dupe fapte, iar nu să falsificăm faptele pentru a le face să concordeze cu legea?

Obiecțiunea cea mai întemeiată, ce dupe părerea mea n'ar putea aduce în contra deducțiunilor pe cari le trage Lombrozo și scóla nouă din fenomenele fisiologice și psyhologice, observate de ómenii de sciință asupra deținușilor, în comparațiune cu ómenii în stare normală, este că, de și ele decurg dintr'un număr considerabil de experimentațiuni, totuși nu ne pot permite încă de a le considera ca necontestabile și nevariable, și de a stabili pe basa lor un sistem de represiune.

Să ne întrebăm însă dacă atâtea descoperiri sciințifice n'ar putea aduce de pe acum chiar servicii practice justiței criminale, și să presupunem că avem în fața noastră un om, prezentând, sub punctul de vedere fisic, tipul criminal bine caracterisat; de sigur că atata n'ar fi de ajuns ca el să fie bănuít de o crimă comisă în vecinătatea sa; uni, cum e Garofalo, sustin că dacă a mai sevêrsit o crimă, se pôte afirma cu siguranță că va cădea în recidivă, că nu se va corige nici o-dată; dar, de și merge pôte prea departe, nu este mai puțin adevărat că trăsăturile cari ar acusa pe un om, ar putea fi luate în considerație ca indicii grave de către judecătorii de instrucțiune, cari de multe ori se bazează pe pretențiunii mai puțin însemnate, ori pe informațiuni inspirate adese-ori de spiritul de prietenie sau de dușmănie. De alt mintrelea, asemenea apreciațiuni n'ar fi ceva cu totul nou. În anticitate chiar, Solomon proclamă că inima schimbă trăsăturile omului réu. Aristote și Arienne au descris fisionomia omului crimi-

nal. Dupe Loiseleur (les crimes et les peines) comentatorii legilor penale, Jousse și Vouglans, puneau în numărul celor mai grave motive de su-piciune urita înfățișare (la mauvaise physionomie) a inculpatului. Valerio și Loyseau citează un edict din evul mediu, prescriind că în cas când doi indiviđi ar fi bănuți de o crimă să se aplice tortura celui mai slut dintre ei. Biblia distinge criminalul năcut și ordonă să fie omorât din tinerețe, asemenea ordonă tatălui de a lăsa să se ucidă cu petre fiul său rău, bețiv și incorigibil.

În fapt chiar în timpul present nu se întempla așa rar ca judecătorul de instrucție să se uite la fața unuia și altuia, când are bănueli asupra a doi oameni. Meritul dar al antropologiei este de a fi căutat a precisa cauzele acestei impresiuni pe care fie-care din noi o resimte mai mult sau mai puțin la vederea unor figuri, a lumina acest diagnostic. Dar în acest cas ca și în medicină cele mai multe descripțiuni nu pot servi cum ar servi contactul des și multiplu cu făcătoarii de rele.

De aceea congresul de antropologie criminală, care s-a ținut în Roma în Noembrie 1885, a emis părerea de a se înființa clinice criminale pe lângă școlile de drept și de a se obliga studenții să se înscrie ca membri ai unei societăți de patronađiu de deținuți, președatâ de profesorii lor, urmând în această calitate să viziteze regulat închisorile pentru a cunoște pe delincenții și tot d'o-datâ a răspândi și practica, unul din remediile cele mai eficace din cele propuse contra flagelului recidivei.

În fața dar a mișcării juridice din celealte țeri, pe când domeniul științei penale se întinde și se dezvoltă, permiteți-mi, înainte de a termina, de a exprima dorința ca pe de o parte să căutăm și noi, cari de mai bine de 25 ani urmăim curentul civilizațiunii ce ne vine din Occident, a ne da sēmă cu ajutorul unei statistice criminale complete de condițiunile și mersul criminalității, precum și de cauzele cari produc delictele și delincenții la noi, pentru ca la viitoarea reformă a codului nostru penal să putem pune mai în armonie dispozițiunile legii și pedepsele cu faptele, adică cu moravurile și cu exigențele sociale ale poporului nostru; iar pe de altă parte ca, separând cu totul jurisdicțiunea penală de jurisdicțiunea civilă, în viitorea organizare judecătorească, să ne decidem a forma pentru parchete și instrucție anume magistrați, cari, neocupându-se de cât de cestiunile penale, să se devoteze cu desăvârșire acestei cariere în care vor fi asigurați că vor găsi avantajele pe cari li le procură astăzi numai jurisdicțiunea civilă.

D. prim-președinte, G. Liciu, a răspuns :

Domnule procuror-general,

De și prin art. 115 din legea organizării judecătorești nu se prevede că la

discursul ce D-văstră sunteți obligați de a pronunța la asemenea ocaziune solemnă a deschiderii anului judecătorec să urmeze un răspuns din partea mea, totuși așa fi dorit să mi satisfac această plăcere dupe cum mi-am satisfăcut-o în toți anii precedenți, în cari am avut mulțumirea de a presida la asemenea solemnitate, însă circumstanțele m'au silit ca abia cu câte-va zile în urmă să mă întorc la Iași din localitățile unde, ca și D-văstră, a trebuit să mă duc în cursul vacanței pentru ameliorarea sănătății mele și a familiei, așa în cât nu am avut timpul suficient de a face ca răspunsul meu să fie o lucrare care să coprindă o expunere de idei corespunzătoare cu importanța materiei ce D-văstră ați tratat în discursul ce ați pronunțat. De altminte-relea am mulțumirea, D-le procuror-general, de a vă spune că D-văstră, de și timpul de care ați putut dispune a fost scurt, ați reușit mai întâi de a alege ca subiect al discursului una din materiile cele mai frumoase din filosofia dreptului penal, și apoi ați știut de a expune această materie a *responsabilității penale* cu mult talent, căci ați fost destul de concis pentru ca discursul să nu fie prea lung pentru această ocaziune solemnă a deschiderii anului judecătorec, și tot o-datâ destul de clar și complet în expunerea ideilor. Ast-fel cred a corespunde dorinței tuturilor colegilor mei magistrați ai acestei curți, precum simțesc în același timp și mulțumirea mea personală adresându-vă căldurose felicitări și mulțumiri pentru pronunțarea acestui important discurs care va rămâne ca probă despre multa osteneță și inteligență ce ați întrebuintat în lucrarea lui.

Acum, înainte de a dice ultimul meu cuvânt pentru terminarea acestei solemnități, cred că n'ar fi de prisos de a adăoga și eu o simplă apreciere generală la cele expuse de D-văstră. Ast-fel cred că nu aș fi în erore dacă aș afirma că pe cât sunt de naturale, de frumoase și ușor de învățat principiile filosofice ce ați dezvoltat asupra *responsabilității penale*, pe atâta sunt adeseori grele de aplicat în practică.

În adevăr, D-le procuror-general, D-văstră știți cât de cunoscut este principiul că nu se poate condamna o persoană care a comis o crimă sau un delict în momente când era lipsită de rațiune; dar știți, în același timp, cât de greu este pentru judecător de a stabili că în adevăr agentul era lipsit de rațiune în momentul săvârșirii faptului. De aceea s'a discutat și se discută în practică, dacă o persoană care este cunoscută ca nebună, poate să fie pedepsită pentru o faptă pe care se crede că a comis-o în momente lucide, în care discuțiune, dacă răspunsul este ușor de dat, conform cu textul legii, adică de a face responsabilă pe acea persoană de faptul comis, sub cuvânt că nu era lipsită de minte în momentul săvârșirii faptului, nu tot atât de ușor se poate ad-

mite asemenea imputare de responsabilitate, când judecătorul se gândesce că, chiar în momentele lucide încă, poate să sufere persoana cunoscută ca nebună influența derangiării crierului ei, sau, cu alte cuvinte, este probabil că chiar în momentele lucide crierul acelei persoane trebuie să fie mult mai obosit și mai slab de cât la o persoană deplin sănătoasă, și, prin urmare, ar fi neuman de a o face responsabilă de un fapt pe care nu l'ar fi comis poate dacă ar fi fost în stare de deplină sănătate. Negreșit că se poate întempla, ca persoana cunoscută de nebună să fi comis crima în momente lucide, cu destulă inteligență și liberă voință; dar, fiind că există un dubiū în această privință, apoi acel dubiū trebuie a se interpreta în favoarea prevenitului, și de aceea jurisconsultii sunt de acord a admite că o persoană cunoscută ca nebună nu poate să fie pedepsită nici pentru crima comisă în momente lucide.

Știți apoi, D-le procuror-general, că cu mult mai greu poate să se stabilească responsabilitatea sau neresponsabilitatea penală pentru o persoană a cărei stare de smintire este limitată numai la o idee anumă determinată, așa în cât s'ar părea că de sigur ar trebui să fie condamnată pentru ori-ce faptă ar comite afară de ori-ce influențare a minții lui de către acea idee. Totuși judecătorul trebuie să și dea osteneța de a stabili dacă nu cum-va și în asemenea caz comiterea faptului a fost rezultatul unei întunecări a minții maniacului, iar nu a perversității caracterului lui, și ast-fel nu trebuie a se grăbi de a pronunța cu ușurință pedepsa asupra unui asemenea prevenit. Lipsa de interes pentru comiterea faptului, indiferența pentru pedepsă, și diferite alte circumstanțe de asemenea natură, pot să orienteze pe judecător spre a l'convinge că agentul n'a avut rațiunea cuvenită în momentul comiterii faptului.

De asemenea D-văstră cunoșteți, D-le procuror-general, că legea nu apără de pedepsă pe o persoană pentru faptul comis în momente de lipsa rațiunii de cât atunci când această lipsă provine din cauză independentă de voința acelei persoane. Prin urmare, s'ar părea ușor de a afirma că o persoană, care a comis o crimă în momente de ameteire completă prin bețuri spirituoase, este în totul responsabilă pentru faptul comis.

Ei bine, sunt autori însemnați, precum Faustin Hélie și Rossi, cari susțin că trebuie de a se apăra de pedepsă persoana care a comis o crimă în stare de beție completă. Negreșit, însă, că această apărare o susțin numai dacă se va stabili că beția n'a fost premeditată tocmai în scopul ca agentul să comită crima cu mai mult curagiū, și să aibă în același timp și un mijloc de justificare. Cât pentru beția nevoluntară, ceea ce se poate întempla în multe casuri, ea este admisă de toți autorii ca un mijloc de apărare de pedepsă pentru crima comisă în timpul duratei ei.

INSTITUTUL METEOROLOGIC AL ROMANIEI

BULETIN ATMOSFERIC

Table with columns for STATIUNI, Barometru redus, Temperatura aerului, Umeda% (Humidity), Vântul (Wind), Starea Cerului (Sky), In 24 ore (In 24 hours), De la 21 Sept. (3 Octom.) 8 ore seara (From 21 Sept. (3 Octom.) 8 PM), and OBSERVAȚIUNI (OBSERVATIONS). Rows include stations like T.-Severin, Balota, Craiova, Slatina, Giurgiu, Constanta, Sulina, Galați, Brăila, Sinaia, Călărași, Călimăneșo, Bacău, Iași, and București.

BULETIN METEOROLOGIC DIN JUDEȚE

In dimineața de 23 Septembrie (5 Octombrie) 1887

Table listing meteorological observations for various counties (JUDEȚE) in Romania, including locations like Adjud, Alexandria, Baia de Aramă, Babadag, Bacău, Balaieu, Balta Albă, Bechet, Beldad, Bistrița, Botoșani, Brosceni, Budesci, Buzău, Cahul, Calafat, Călărași, Câmpina, Câmpu Lung, Caracal, Ceatal, Cerna-Voda, Cetate, Chilia-Vechie, Cădăești, Corabia, Cozia, Curt-de-Arges, Darabani, Domnești, Dorohoi, Drăgășani, Drăgănești, Drănceni, Fetești, Fălcău, Folticeni, Ferbinț, Fălași, Filipesci, Focșani, Găești, Gorgova, Hârțău, Hârșova, Herța, Horez, Huși, Isaccea, Ivesci, Măcin, Măgurele, Mahmudie, Mamornita, Mangalia, Mărășești, Mărgineni, Medjădie, Mihaleni, Mizil, Moinesci, Neamtu, Novaci, Obdeni, Ocna, Odobesci, Oltenița, Ostrov, Pancu, Pășcani, Pătârlagele, Piatra, Pitesci, Pina-Petri, Pleșcoiu, Ploesci, Podu-Turcul, Predeal, Rădăuți, Râmnic-Sărat, Râmnic-Vâlcea, Râu-Vadului, Roși-de-Vede, Salmele-Mari, Sascut, Săveni, Sinaia, Slobodia, Spineni, Ștefănești, Tecuci, Tergoviscea, Tergu-Frumos, Tergu-Jiu, Tergșoru, Tulcea, Tândărei, Urlăț, Urziceni, Valea-Călugăr, Văleni, Vaslui, Verciorova, Vulcan, Vidra, Zătreni, and Zimnicea.

DIVERSE

În noaptea de 15 Septembrie curent, auz ars un număr de 19 cherhanale la punctul Musura, pendinte de comuna Sfîștofea, plasa Sulina, județul Tulcea, împreună cu pescele sărat, uneltele de pescărie și hainele ce se aflau puse în ele, cauzându-se o pagubă totală de lei 7.300; dupe toate cercetările scupuloase făcute, s'a constatat că focul a luat naștere de la cherhanaua lui Filimon Suhov, unde două pescari făcînd foc lângă acea cherhana spre a găti mîncare și dupe ce au ospătat, lăsînd focul puțin învelit, din astă cauză, peste noapte a luat foc cherhanaua, propagându-se dezastrul și la celelalte.

Raportul general asupra serviciului sanitar din județul Bacău, pe anul 1886, adresat direcțiunii generale a serviciului sanitar.

Domnule director,

Conform art. 35 din legea sanitară și în înțelegere cu consiliul de igienă al județului, am onore a supune la cunoștința D-vastră următoarele:

Județul Bacău se compune din 86 comune rurale și 2 comune urbane, este unul din județele populate ale României, coprinde cinci plăși, dintre cari 2 provisorii unite, partea muntosă a județului coprinde trei plăși și partea de câmp două. Riuri mari străbat acest județ și formeză văi frumoase și fertile. Populațiunea este aproape o pătrime ceangăi, stabiliți în acest județ de pe timpul lui Ștefan-cel-Mare. Numărul populațiunei este de 160.000 suflete și partea cea mai populată este din regiunea muntosă, care formeză frumoase sate aședate cea mai mare parte pe văile riurilor mari.

Mișcarea populațiunei a anului 1886 a fost de născuți 3.222 băieți, 2.995 fete, total 6.217; morți 837 bărbați, 857 femei și 1.943 copii, total 3.637; din acestea se vede un excedent de născeri asupra mortalității cu un număr de 2.580.

Daca comparăm născerile din anul acesta 1886 cu acelea ale anului 1885 (ce a fost de 7.322), se vede că este o diferență de 1.105, în favoarea anului 1886.

De asemenea în privința mortalității se observă diferența de 1.120 în favorul natalității.

Daca luăm în general numărul populațiunei, atunci se vede că natalitatea este de 38.856 $\frac{1}{1000}$ de locuitori și mortalitatea de 23.356 $\frac{1}{1000}$ de locuitori; iar escedentul natalității asupra anului trecut, represintă 6.906 $\frac{1}{1000}$ locuitori.

Serviciul sanitar al acestui județ, s'a condus de un medic primar, 2 medici de circumscripțiunii, 2 vaccinatori și 8 moșe de circumscripțiunii.

Acest personal a funcționat regulat în tot cursul anului, afară de medicul circum-

scripțiunei I, care a intrat în serviciu la 28 Maiu 1886. Acest personal este foarte insuficient dupe întinderea județului și populațiunea sa, căci un medic de plasă are asupra sa 44 comune pentru a îndeplini cu esactitate și într'un mod regulat serviciul la toate aceste comune, este mai mult de cât cu neputință, de aceea s'a și format intinerariul ce se urmăze și dupe care comunele nu sunt vizitate de cât odată la trei luni, ceea ce este prea puțin pentru darea ajutorului celor suferinși de prin comune. Ace t cas a fost prevăduț de către legiuitorii legei sanitare, unde se prevede ca fie-care plasă să aibă cel puțin un medic, dar lipsa de mijloce în care se află acest județ, a făcut ca și anul trecut și anul acesta nu sunt prevăduți de cât tot numai două medici de circumscripțiunii. Vaccinatorii sunt două pentru întregul județ, de și ar fi suficient, urmându-se regulat operațiunea, totuși salariul fiindu-le foarte mic (100 lei pe lună), și plătit foarte neregulat, întâmpină mari dificultăți, căci acesta este un serviciu care necesită cheltueli de deplasare și necesiteză absoluta cheltuală cu întreținerea unui cal.

În privința moșelor serviciul lor devine aproape ilusoriu, dupe organizațiunea ce le este dată. Ele sunt trecute în bugetul comunelor rurale cu câte 50—60 lei pe lună, cari bani trebuiesc a i lua lunar de la fie-care comună, de unde rezultă că pentru a scote o sumă câte odată de 3 lei, trebuie să angagieze trăsura să mērgă acolo și să plătească induoit.

În cât privește necesitățile ce din când în când reclamă a fi într'o comună, acesta de multe ori se înlătură prin faptul că autoritatea comunală nu le dă nici o îlesnire de transport.

Activitatea ecestui personal în cursul anului trecut se resumă în modul următor:

Medicul primar a inspectat 111 comune. La aceste inspectiuni, ce au de scop constatarea verii unei epidemii sau endemii, s'au luat măsurile necesarii în combaterea lor, dupe cum prin osebite raporte s'au adus la cunoștința ministerului și a autorităților locale. Inspectarea în punctul de vedere a igienei publice și private a locuitorilor țărănesci, precum și salubritatea satelor în general, în această privință, s'a constatat în câte-va localități, bălți cu ape aproape stagnante și s'a mijlocit scurgerea lor, iar acolo unde a fost imposibilitatea pentru a se remedia măcar în parte inconvenientele ce rezultă din emanațiunea miasmielor din aceste lacuri, s'a recomandat plantarea deasă cu arbori ce au proprietatea de a absorbe, precum răchiți etc.

În cât privește locuințele și alinierea satelor din comunele rurale, consiliul de igienă a lucrat un regulament ce s'a trimis onor. consiliu sanitar superior și care, de va primi aprobarea, va urma a se pune în aplicare în anul curent.

Una din preocupările medicului primar la inspectiunile făcute, a fost vizitarea școlilor în punctul de vedere al igienei și salubrităței. În general, 3 din 4 școle din județ, nu îtrunesc condițiunile de igienă și parte din ele nici acele de salubritate, deosebit unele sunt lipsite de bănci și copii stau în picioare sau foarte înghemuiți, altele umede și altele foarte mici, în cât volumul de aer necesar nu este nici pentru jumătatea copiilor ce frecuentă școla; toate aceste neajunsuri le-am semnalat în procesele-verbale pentru a fi vedute de autoritățile în drept la vizitarea comunelor, iar altele le-am pus în cunoștința prefecturii, care a dat ordin spre a se remedia.

S'au mai invitat autoritățile comunale și s'au îndemnat bolnavii atinși de boale siphilitice și pelagră ca să intre, spre căutare, în spitalele din județ.

Bolnavii consultați de către medicul primar, a fost în număr de 926, dintre cari 254 la domiciliu și 672 la dispensariu.

Constatări de medicina legală a făcut în număr de 247, dintre cari 14 autopsii, un abord, o deflorare, 85 pentru plăgi, 100 contuziuni, 4 pentru constatarea facultăților mintale, 6 de diferite boale, 36 scutiri de contribuțiunii.

Vizitarea comunelor de către medicul de circumscripțiunii, dupe cum am arătat mai sus, se face dupe un intinerariu stabilit și aprobat de minister, dupe care trebuie a visita în mod regulat fie-care comună la 3 luni odată, făcînd medicul 12 zile pe lună, deosebit de casurile extraordinare la comunele atinse de epidemii și de constatări de medicina legală, ast-fel D. medic al circumscripțiunii I, a vizitat de la 28 Maiu 1886, data intrării sale în serviciu, 149 comune, a dat 333 consultațiunii gratuite, din cari 327 la domiciliu și 6 la dispensariu.

D. medic al circumscripțiunii II a vizitat 180 comune, a dat 796 consultațiunii gratuite, dintre cari 497 la domiciliu și 299 la dispensariu.

Epidemiile ce a bătuit județul în anul 1886, au fost;

1. Tusea convulsivă în comunele Gioseni, Bogdănesci, Buhociu, Răcătău, Onesci, Nănesci, Podurile, Bucșesci, Pancești, Mărgineni-Munteni și Fundul-Răcăciuni.

Epidemia a început la 18 Octombrie 1885 și a încetat la 29 Septembrie 1886. Mișcarea ei a fost 440 bolnavi însănătoșiți și 15 morți, de unde se vede o mortalitate de 3.29 la sută.

2. Disenteria, în comuna Buhociu, ivindu-e la un număr prea puțin de omeni (7) și în urma măsurilor igienice și de poliție sanitară, această boală n'a luat o extensiune mai mare, stingēndu-se cu desăvșire.

3. Angina Difterică a bătuit comuna Nadișa de la 7 Ianuarie până la 19 Iulie; mișcarea a fost 106 bolnavi, dintre cari 65 vindecați și 41 morți, de un avem o mortalitate de 39.62 la sută.

NUMIREA COMUNELOR	NUMIREA EPIDEMIELOR	DURATA EPIDEMIEI		Afați la 1 Ianuarie 1886		Imbolnăviți		Total		Morți		Inșănătoșiți		Rămăși.	
		Data începerii	Data încetării	B.	F.	B.	F.	B.	F.	B.	F.	B.	F.	B.	F.
Ghioseni	Tusea convulsivă	18 Octomb. 1885	30 Ianuarie 1886	10	10	12	8	22	18	—	—	22	18	—	—
Bogdănesci	"	9 Decembre	10 Martie	4	—	—	4	—	—	—	—	4	—	—	—
Buhociu	"	10 Octomb.	"	3	3	17	16	20	19	—	—	20	19	—	—
Răcățan	"	3 Maiu 1886	4 Iulie	—	—	15	10	15	10	1	—	14	10	—	—
Onesci	"	22 Februarie	13 Aprilie	—	—	49	20	49	20	5	—	44	20	—	—
Nănesci	"	27 Iulie	30 August	—	—	11	9	11	9	2	—	9	9	—	—
Podurile	"	14 Iunie	26 Iulie	—	—	10	10	10	10	—	—	10	10	—	—
Bucșesci	"	14 Iunie	"	—	—	19	21	19	21	2	3	17	18	—	—
Pancesci	"	1 Iulie	29 Septembrie	—	—	25	35	25	35	—	—	25	35	—	—
Mărgineni-Munteni	"	19 August	21 Octombrie	—	—	31	37	31	37	1	1	30	36	—	—
Fundu-Răcăciuni	"	1 Septembrie	22 Octombrie	—	—	28	42	28	42	—	—	28	42	—	—
Buhociu	Disenterie	4 Noembrie 1885	27 Ianuarie 1886	4	1	1	1	5	2	—	—	5	2	—	—
Nadișa	Angina difterică	7 Ianuarie 1886	19 Iulie	—	—	61	45	61	45	18	23	43	22	—	—
Dealul-Noș	Febra tifoidă	11 Aprilie	13 Iunie	—	—	13	14	13	14	1	—	12	14	—	—
Moinesci	"	1 Maiu	31 Maiu	—	—	7	6	7	6	1	3	6	3	—	—
Gioseni	Morbili	12 Noembrie	31 Decembre	—	—	36	21	36	21	2	—	23	13	11	8
Bacău	"	25 Octombrie	14 Decembre	—	—	46	62	46	62	2	5	44	57	—	—

Medicamentele gratuite ce se dau bolnavilor sârmani din județ, sunt prevădute parte în bugetul general al județului și parte în bugetul comunelor rurale. Medicii de plăși au la dispoziție o farmacie portativă. Pentru anul acesta comitetul, în conformitatea ordinului ministerului, a contractat cumpărarea de medicamente ce se vor pune în dulapuri în fiecare comună, una din compartimentele dulapului va conține medicamente cari, dupe instrucțiunile ce conțin, se vor putea distribui și de către învățătorii comunali; iar în cel-alt compartiment vor fi medicamente ce se vor distribui numai de către medicii când va fi în comună, cu aceste dulapuri se va aduce un mare folos populațiunei rurale suferinde.

În anul 1886 a funcționat și în acest județ o ambulanță militară rurală, serviciile aduse sunt deja cunoscute pentru a mai insista asupra lor.

Vaccinarea și revaccinarea copiilor din acest județ s'a făcut ca în tot-d-a-una pe o scară de tul de întinsă, vaccinându-se toate comunele și dând un număr de 8.602 și anume:

Vaccinați, până la 12 ani, 3.729 băieți și 3.494 fete; de 12 ani în sus, 259 băieți și 91 fete; total 7.573;

Revaccinați, până la 12 ani, 429 băieți și 170 fete; de 12 ani în sus, 393 băieți și 37 fete; total 1.029.

Vaccina ce am întrebuințat a fost animală provenită de la institutul vaccinal din Bucuresci, dar numai pentru copii ce a servit ca vacciniferi, iar în urmă cu cea umanizată, și din când în când iarăși reinuoită cu cea animală. Credem a încerca și anul acesta pentru a produce vaccina animală în localitate.

Moșele în serviciul județului, pe lângă serviciul de vizitarea comunelor spre a da

povețile lor în casuri de faceri normale, a mai asistat la 361 faceri, dintre cari 310 fiziologice, 33 patologice, 3 faceri premature și 14 aborturi.

Numărul relativ mic la facerile ce au asistat, provine din mai multe cauze, principala este că nici până astăzi femeile de la țară n'a căpătat convingere că le sunt mai de ajutor moșele diplomate; pe urmă circumscripțiunile mari la cari sunt atașate și lipsa de un salariu fix și regulat plătit, precum și a mijloacelor de transport, de cari au absoluta necesitate; ar fi de dorit ca o-dată să se reguleze și acest serviciu uniform pentru toate județele.

Farmaciile în județ sunt în număr de 4, dintre cari 2 în Bacău, 1 în Tergu-Ocna și 1 în Moinesci. Asemenea sunt și 2 drogherii în Bacău. La inspecțiunile ce li s'au făcut s'au găsit în regulă, în cât privește calitatea și cantitatea medicamentelor precum și expidarea lor.

Consiliul de igienă în anul acesta a ținut 16 ședințe, dintre cari 2 extraordinare.

În trimestrul I: Cestiunile cele mai importante ce s'au discutat, au fost asupra regulamentului prezentat de consiliul comunal în privința construcțiunei caselor, alinierea stradelor și a salubrităței locuintelor. Asemenea consiliul s'a ocupat de igiena și salubritatea orașului Bacău. În ceea ce privește curățirea stradelor, curțile locuitorilor unde se află depuse diferite imondicii, provenite din aruncarea gunoiului etc. etc., cari, intrând în descompoziție, exalază mirosuri deletere și infectează nu numai casele dar și stradele. S'a luat decisiune a se aplica cu mare strictețe regulamentul și a se da judecăței contravenienței. Consiliul acordă dreptul de practică în farmacie D-nilor I. Sartz și I. Curalescu, în virtutea certificatelor prezentate de la școala de farmacie din Bucu-

resci, celui d'ânteu ca asistent și celui al duoilea ca practicant.

În trimestrul al II: Se citește și se aprobă raportul general de mersul serviciului sanitar al județului pe anul 1885; se aprobă, în urma examenului depus de D. Grig. Brașoveanu, dreptul de sub-chirurg bărbier. Se aprobă dreptul de practică D-lui E. Șaim ca asistent, în virtutea certificatului prezentat de la școala superioară de farmacie din Bucuresci; asemenea D-lui L. Lapner ca practicant la farmacia D-lui Racovița; asemenea se acordă D-lui L. Leibovici, dreptul de practică ca asistent, în virtutea certificatului prezentat, la farmacia D-lui Fabini din Tergu-Ocna. Se ia dispoziție ca ambele feredee israelite din Bacău să fie închise până când nu se vor face îmbunătățirile necesare pentru un a emenea stabiliment și să îndeplinescă condițiunile igienice și de salubritate, atât în privința curățeniei dinăuntru cât și stagnarea apelor ce curg din feredee, precum și alte reparațiuni ce sunt absolut necesare pentru sănătatea și viața vizitatorilor.

Se decide a se desinfecța toate localurile publice întreținute de județ și comună, cât se poate mai des; asemenea să intervină pe lângă ministerul de resbel a da medicamentele necesare pentru desinfecțarea casarmelor. Se acordă dreptul D-lui Vanțel Zingher de a înființa o fabrică pentru cărămidă pe moșia Leiteni.

În trimestrul III: Se decide a se înființa o casă mortuară la cimitirul din Bacău; se aprobă cererea D-lui prefect pentru a se închide feredeele evrești de la Moinesci până la aducerea lor în stare bună, și ca tăerea vitelor să se facă afară din oraș. Pe calea județiană Bacău-Moinesci-Ocna, la o distanță ca de 54 kilometri de Moinesci, înființându-se un abatoriu alături cu

șoséua, care aduce infecție și face un urât aspect trecătorilor, s'a luat măsuri pentru desființarea acestui abatoriu.

Se permite redeschiderea ferredeelor evreesci din Bacău, dupe ce consiliul s'a încredințat că se află în bună stare pentru a putea funcționa. Se recunoște dreptul de diriginte-administrator D-lui Panaitescu, în farmacia D-lui Bidner Martin din Tergu-Ocna.

In trimestrul IV: Consiliul de igienă acordă dreptul D-nei Elisa Manașcu de a deschide o fabrică de oțet.

Epidemia *morbili*, care bântue orașul Bacău, de și prezintă un caracter benign, în a, în vedere că a luat o extensie mare, s'a hotărât închiderea tuturilor școlilor, pensionatelor pe timp de 2 săptămâni, în care timp aceste instituțiuni vor fi desinfectate și spoite; asemenea și latrinele localurilor publice, precum și acele din case particulare, vor fi curățite mai des și desinfectate. În același timp autoritatea comunală aduce la cunoștința publică ca fie-care părinte, tutore sau patron, să avertiseze la primăria locală pe copii sau omenii bolnavi de *morbili*, pentru a putea primi ajutorul medical de la D. medic de oraș. Se acordă dreptul de practică ca elev în farmacie D-lui Leonidi Furtureanu din Suceava.

Județul Bacău are 2 comune urbane: Bacău și Ocna.

Urbea Bacău, situată pe malul drept al râului Bistrița (Răpedea), la 3 kilometri departe de catena munților, ce o separă de partea apusă a județului, se mărginește la răsărit cu comuna Letea, de care nu se află departe de râul Siretu și o altă catenă de munți; la Nord cu comuna Fântănelile și cu valea Bistriței; la Sud cu comuna Letea și Tamași cu valea Bistriței și a Siretului.

Din situațiunea acestui oraș, se vede că Bacăul este de chis de la Nord la Sud tutulor curenților de vânturi și e pus între 2 catene de deluri ce se întind de la Nord spre Sud și situați la răsărit și la apus. Această pozițiune topografică a orașului influențează într'un mod simțitor asupra sănătății populațiunii, care lasă puțin de dorit, stradele sale paralele cu curențele de vânturi cari mătură toate miasmele ce se degajiază din imondicele ce s'ar afla la suprafața solului, atât pe locurile virane cât și pe strade. Curățirea stradelor cu mijloacele de cari dispune comuna, se face permanent în cursul anului.

Maladii contagioase epidemice n'au existat, afară de cât *morbili* în lunele Octombrie, Noiembrie și până la 15 Decembrie, dupe care s'a stins cu desăvârșire.

În Bacău sunt 3 școle de băieți și 2 de fete, dintre cari 3 sunt proprietăți ale comunei și 2 cu chirie. Aceste edificii lasă mult de dorit ca igienă și salubritate, de ore-ce comuna nu dispune pentru a clădi sau a închiria alte localuri menite pentru asemenea scop.

Arestul se află în curtea tribunalului

local, tot în același local ca în anul trecut; nu corespunde de loc destinațiunii sale, căci un deținut care trebuie să și facă oșanda preventivă de 3 sau 4 săptămâni este expus a contracta un reumatism care să îl tortureze pôte totă viața. Cu ocazia construirii localului administrativ local, s'a prevădut a se clădi un arest special care va înlătura acest inconvenient.

Cășăpiile orașului Bacău sunt tot în vechiele locale ca și anul trecut; ele sunt în centrul orașului și nu corespund a veece condițiunile de salubritate; cu toate acestea se speră că ele vor fi mutate în hală, a căreia construire va începe în prima-văra anului 1887.

Băcăniile cele mai principale sunt în centrul orașului; conserv în ogrăzile lor deposite în cantități mari de pește sărat unde îl și spală.

Sunt 2 ferdeee publice cari nu sunt frecventate de cât de evrei; aceste băi nu numai că sunt rău construite, dar n'au nici scurgeri de apă. Apa murdară ce se scurge de acolo, stagnează la suprafața stradelor; acel din suburbia Țigănimea infectează partea orașului spre Sud și acel de lângă școla No. 1 de băieți, partea nordică; acest lasă să se scurgă apele sale pe sub ferestrele spitalului județian, care necesar minte mai contribuie la așa pozițiune insalubră. De vrie o 13 ani tot se discută relativ la acesta în consiliul de igienă, fără să se fi luat vre-o măsură pentru desființarea acestor stabilimente, cari sunt adevărate focare de infecțiuni, și până astăzi nu s'a luat vre-o măsură.

Numărul consultațiunilor gratuite date de D. medic de oraș a fost 1.021.

Mișcarea populațiunii a fost:

Născuți creștini	115 băieți și 104 fete;
" israeliți	141 " " 135 "
Totalul născuților	495.

Morți creștini adulți 72 bărbați și 61 femei;

Morți israeliți adulți 37 bărbați și 33 femei;

Totalul morților 203.

Copii creștini 57 băieți și 57 fete;

" israeliți 40 " " 53 "

Totalul morților 207.

Din acest tabloă vedem că numărul născuților este mai mare de cât a celor decedați cu 85; prin urmare am putea dice că populațiunea urbei Bacău crește. Dar dacă vom face comparațiune între născuții români cu născuții israeliți, cum și între copiii români decedați și acei israeliți, vedem că populațiunea care crește este cea israelită.

Moșa publică a orașului a asistat la 45 lehuse.

S'a vaccinat 457 copii și revaccinat 383.

Personalul serviciului sanitar al urbei Bacău se compune de un medic de urbă, retribuit cu 400 lei mensual; de un medic veterinar, retribuit cu o diurnă de 100 lei mensual; o moșe publică cu 50 lei și a unui vaccinator, retribuit cu 100 lei.

Verificarea deceselor se face de D. medic de oraș.

Actele medicale au fost 267. — Copii găsiți 9.

Indestularea publică a orașului cu pâne și carne s'a făcut în mod regulat, sub controlul D-lui medic de oraș și administrației locale; contravenitori regulamentului s'au dat judecâtei în urma unei scrupuloase cercetări.

Tăerea vitelor pentru consumația publică s'a făcut la zalhanaua comunei așezată pe malul Bistriței.

Femeile prostituate au fost în număr de 16, au fost căutate regulat de 2 ori pe săptămână la domiciliul lor; cele atinse de bôle veneriene au fost trimise în cura spitalului județian.

Orașul Tergu-Ocna are 7.000 suflete; ca ocupațiune în mare parte agricultura, iar alții se mai ocupă cu tăiatul sărei din salinele ce se află pe teritoriul acestei comune.

Acest oraș fiind situat între munți, este apătat de vântul de la Nord prin delurile salinei, dar vântul de la Nord-Vest este simțitor.

În genere salubritatea orașului a fost satisfăcătoare, n'a existat epidemii afară de veri-o câte-va casuri sporadice de *dysenterie* și cari, prin măsurile luate de poliția sanitară și ajutorul medical apropiat, această maladie n'a luat o proporție mai mare.

Mișcarea populației a fost 257 copii născuți și 229 morți, de unde se vede că populațiunea acestui oraș a crescut cu 28 copii.

Mișcarea vaccinațiunii și revaccinațiunii a fost:

Vaccinați: 87 b., 82 f., 124 b., 44 f.; total 337.

Revaccinați: 32 b., 43 f., 98 b., 15 f.; total 188.

Abatoriul se află cu apropiere de centrul orașului; lasă mult de dorit pentru salubritatea publică.

Canalul Ca telului și al Ferdeului evreesc, prin acumulare de diferite gunoe și necurătenie, infectează orașul; ar fi de dorit ca autoritatea comunală să ia măsuri severe pentru ca să nu se mai arunce gunocele și necurăteniele prin șanțuri și pe locurile virane.

Județul Bacău are 4 spitale, dintre cari 2 în orașul Bacău, unul în Moinesci și unul în Tergu-Ocna.

Din acele 2 spitale din Bacău, unul e întreținut de județ și unul de comitetul israelit.

Spitalul județian Bacău, cu denumire de Pavel și Ana Cristea, are 42 paturi, dintre cari 29 pentru bărbați și 13 pentru femei. Spitalul se întreține din donațiunii lăstate, din o subvențiune dată de primăria locală și una din partea județului.

Personalul medical al acestui spital se compune din medicul-șef, doctor în medicină, și de un sub-chirurg.

Localul n'a fost construit anume pentru asemenea scop și ar necesita oarecari schimbări de construcții, proprii pentru un asemenea stabiliment; ast-fel, cu toate că salele destinate pentru bărbați sunt destul de spațioase, cu tavanul ridicat, cu o ventilație destul de bună și suficientă, în cât starea lor igienică în privința construcțiunii este bună, cu toate acestea salele femeilor sunt mici, tavanul jos, umede și cu o ventilație nesuficientă. Baia e în stare primitivă, are numai 2 cădi fără țevi, șurupuri și duși.

Camera mortuară este situată în dos în apropiere de casa spitalului și sub un acoperământ cu spălătoria; toate murdăriile se scurg de la una și alta pe un singur canal, rămând tot în ograda spitalului.

Privata spitalului cu toate că se curăță și se desinfectază în fie-care săptămână, tot vine un miros prin toate camerele spitalului, fiind-că privata este în corpul spitalului.

Odăile intendenței și a sub-chirurgului, bucătăria și magazia pentru hainele bolnavilor sunt cu desăvârșire rele și umede.

În dosul spitalului se află un hambar mare de lemn, care servă ca magazie pentru munițiunile soldaților și a materiilor explosibile, cari pun viața bolnavilor în pericol.

Rufăria spitalului este ținută în bună stare și curate, dar este insuficientă. Comitetul permanent a regulat a se face în regie albiturile necesare, ast-fel ca fie-care pat să aibă câte 3 schimburi. Desinfecția rufăriei se face dupe spălare, trecându-se printr'o soluțiune de acid fenic.

Instrumentele chirurgicale sunt destul de suficiente și ținute în bună stare.

Mișcarea bolnavilor în cursul anului a fost:

Aflați 40, intrați 635; total 675. Dintre aceștia au eșit 535 vindecați, 17 ameliorați, 45 nevindecați, 41 morți; total 638, iar 37 au rămas în cura spitalului.

Numărul zilelor de căutare a fost de 14.841. Bólele predominante au fost: Syphilis, bóle chirurgicale, reumatisme, bronchite-chronice.

S'au eliberat 3.400 ordonanțe gratuite la bolnavii ambulanti.

S'au eliberat 30 acte medicale, dintre cari 3 erau autopsii, 1 deflorare, 12 pentru plăgi, 11 contuziuni, 3 pentru constatarea facultăților mentale.

Spitalul Moinesci: mișcarea bolnavilor în cursul acestui an a fost: 237 bărbați, 129 femei, 3 băeți și 3 fete; total 247 bărbați și 137 femei, din cari vindecați 221 bărbați, 124 femei, 3 băeți și 3 fete; ameliorați 3 bărbați, 4 femei; nevindecați 5 bărbați, 4 femei; morți 4 bărbați. Numărul zilelor de căutare a fost de 5.519. Consultați gratuit s'au dat în număr de 274. Acte medicale eliberate au fost 197, dintre cari 59 pentru plăgi, 59 pentru contuziuni, 1 constatarea facultăților mentale, 57 pentru diferite bóle.

Îndeplinirea serviciului se face cu mari

dificultăți, din cauza multor lipsuri. Rufăria lipsește aproape cu desăvârșire și bolnavii stau în spital ajutați de rufăria lor, așa în cât curățenie nu se poate ține. Mindirile cu totul deteriorate, reduse la bucăți ce spânzură, face ca paiele să se răspândescă prin săli. Aceste mindire, asupra cărora au zăcut și au murit bolnavii de maladii contagiöse, fac că paiele neputându-se schimba să propage bóle contagiöse, cum de curând ivindu-se un cas de *erysipel*, a făcut ca acesta să se întindă și la alți bolnavi, cu toate măsurile igienice luate de medicul spitalului.

Parte din paturi, mese și scaune sunt sfărâmate.

Vasele de mâncare lipsesc, așa că mâncarea se aduce prin străchini, cari pe lângă că nu se pot ține curate, apoi pot da loc la intoxicațiunii prin smălțuirea lor.

Vasele pentru administrarea medicamentelor, ca: cesci gradate, linguri și lingurițe de porțelan, lipsesc cu totul și medicamentele se dau în lingurile de mâncare, ce sunt de cositor.

Instrumentele reduse la o mică cutie de amputație, ce nu poate servi la toate exigențele serviciului.

Localul, de și în genere e bun, necesită reparații absolut indispensabile, căci ferestrelile de lip-a accesoriilor (țâțâni, zăvóre), sunt ermeticesce lipite, așa că nici o-dată nu se pot deschide, pentru a se ventila odăile bolnavilor; ușile, sobele rele, necurățite.

Pentru ca acest spital să fie pus în bune condițiuni igienice și ca mijloc absolut indispensabil, pentru ca căutarea suferinșilor să nu presinte nici un inconvenient, este absolută necesitate a se remedia la toate neajunsurile semnalate mai sus și cari s'au pus în vederea comitetului permanent, pentru ca de urgență să avizeze la aducerea lor în bună stare.

Medic-primar, *Dr. Dumbrăveanu.*

ANUNCIURI MINISTERIALE

MINISTERUL DE INTERNE

Direcția generală a telegrafelor și postelor

În ziua de 10 (22) Octombrie 1887, se va ține licitație, atât la direcția generală a telegrafelor și postelor, cât și la prefectura de Constanța, pentru darea în întreprindere a transportului expediției și de călători, pe timpul iernei, de la Medgidie la Ostrov și vice-versa, pe termen de trei ani.

Licităția va fi cu oferte sigilate cari se vor primi până la orele 4 p. m. precis, când se vor deschide.

Supra-oferte nu se primesc.

Condițiunile pentru darea în întreprindere a acestui transport sunt cele următoare:

1) Transportul se va face o-data pe săptămână de la Medgidie la Ostrov și tot

de atâtea ori de la Ostrov la Medgidie, și se va efectua cu trăsurile, caii și toate accesoriile antreprenorului.

2) Trăsurile vor fi ast-fel construite, în cât pe lângă expediție se pot lua și unul sau doi călători, deosebit de conductor și soldatul de escortă. Ele vor trebui să fie confortabile, solide și asigurătoare expediției, în fie-care trăsură se va așeza, de antreprenor, câte o ladă de lemn solidă, cu cercuri de fer și incuetóre sigură, în care se va așeza și transporta mesageriile.

Trăsurile vor mai avea de asemenea și bordușe de piele, pentru asigurarea expediției, spre a nu fi expusă la deteriorare, mai ales pe timpuri ploioșe, antreprenorul fiind responsabil pentru ori-ce pierderi sau deteriorări a expediției provenită din cauza trăsurei.

3) Antreprenorul va fi dator a înhăma la trăsură cai buni și în număr suficient spre a nu suferi cursele întârzieri, de asemenea va avea și un releu pentru schimbul cailor la jumătatea drumului între Ostrov-Medgidie.

4) Antreprenorul va fi dator a trimite la oficiu, în zile de cursă, caii și trăsura, cel puțin cu o jumătate oră înainte de ora destinată pentru pornirea expediției, conform orarului stabilit de direcțiune, care va avea drept a-l schimba ori când va crede necesar.

În cas când antreprenorul nu va fi următor, D. diriginte al oficiului respectiv va angagia, cu ori-ce preț, cai și trăsura, spre a se porni cursa în comptul antreprenorului, care va mai fi amendat conform art. 6 de mai jos, pentru ori-ce întârzieri peste ora fixată a pornirii sau a sosirii cursei.

5) Maximum timpului pentru parcursul curselor se fixază la 10 minute de kilometru.

6) Pentru ori-ce întârziere, peste orele fixate pentru parcurs, antreprenorul va fi amendat cu 5 lei de fie-care oră întârziată; va fi însă scutit de amendă pentru acele întârzieri cari ar proveni din cauze de forță majoră, adică debordarea apelor, ruperea podurilor și vifor, în atari casuri însă, de întrerupere de comunicație, antreprenorul este obligat a transporta călare cel puțin posta ușoră, dând numărul de cai trebuincioși împreună cu șelele lor pentru conductor și escortă, în cas de a fi trebuință de escortă.

7) Greutatea mesageriilor ce urmăză a se transporta cu o cursă, nu va putea trece de 400 kilograme, afară de expediția de postă ușoră, care se va transporta ori cât ar fi.

8) Expediția va fi însoțită de un conductor și un soldat de escortă, cari vor merge gratis în trăsurile antreprenorului, asemenea antreprenorul va permite mergerea gratis în trăsurile sale a D-lui director general, inspectorilor și amployaților telegrafo-postal, precum și D-lor inspectorii financiarii când merg în interesul serviciului.

9) Taxele călătorilor și prisosul taxei bagajelor, peste greutatea gratis acordată de lege, sunt în profitul antreprenorului.

10) Taxa ce antreprenorul va putea lua pentru un călător va fi de 15 bani de kilometru, călătorii având dreptul a transporta gratis 20 kilograme bagaj, greutatea ce va trece peste 20 kilograme se va taxa conform legii taxelor postale.

Distanța de la Medgidie la Ostrov este de 91 kilometri.

11) Când vor fi valori însemnate de transportat, direcțiunea va putea refusa primirea călătorilor, fără veri-un drept de despăgubire din partea antreprenorului.

12) Dacă antreprenorul nu și va îndeplini angajamentele luate prin contract, direcțiunea va putea resilia contractul, fără nici un drept de pretențiune din partea antreprenorului, și fără judecată, nici somațiune sau altă punere în întârziere și a da antreprisa altei persoane, prin licitație sau bună învoială, în comptul garanției antreprenorului.

13) Durata contractului va fi de 3 ani, cu începere de la închiderea navigației pe Dunăre în anul curent, cursele se vor face numai în timpul iernei când va fi închisă navigația pe Dunăre, adică vor începe în fie-care an la încetarea vapoarelor și vor continua până la redeschiderea navigației, când vor înceta de sine, anunțându-se antreprenorul cu 3 zile înainte de începerea curselor.

Direcțiunea și rezervă dreptul de a resilia contractul și înainte de împlinirea termenului, ori când va crede necesar, anunțând însă despre acesta cu o lună înainte pe antreprenor, care nu va avea drept la nici un fel de pretențiune.

14) Subvenția ce va rezulta la licitație se va plăti antreprenorului cu analogie la finele fie-cărei luni, prin mandat asupra tesaurului public și numai pentru timpul în care se va efectua cursele.

15) Pentru asigurarea Statului că serviciul concedat se va îndeplini conform condițiilor, antreprenorul va depune, în termen de 15 zile, de la subsemnarea contractului, o cautiune în numerariu sau efecte garantate de Stat, echivalentă cu subvenția pe o lună.

Pe lângă acesta se va considera ca garanție și caii, trăsurile și accesoriile de ori-ce natură, cari vor putea fi sechestrate prin simpla măsură administrativă, fără judecată, în cas când antreprenorul s'ar abate de la condițiile contractului.

16) Când s'ar crede necesar a se înmulți numărul curselor, antreprenorul este dator a complecta antreprisa cu trăsurile și caii necesari, în termen de 15 zile, de la data avisului ce va primi de la direcțiune în această privință, adăogându-i-se și subvenția proporțională cu numărul curselor sporite.

17) Acastă antreprisă nu se va putea transmite altei persoane fără consimțământul direcțiunii.

18) Spre a fi admiși la licitație, concu-

renții vor depune o cautiune provisorie, în numerariu sau efecte garantate de Stat, în valoare de 500 lei.

În termen de 5 zile maximum, de la data aprobării licitației, despre care este ținut a lua singur cunoștință de la direcțiune sau oficiul Constanța, judecatorul se va prezenta la direcțiune sau la menționatul oficiu, ca să încheie contract, în cas contrariu, garanția provisorie va rămănea în profitul Statului, fără judecată, nici somațiune sau altă punere în întârziere, și fără nici un drept de pretențiune din partea judecatorului, rămânând ca direcțiunea să publice o altă licitațiune.

Taxa de timbru și înregistrare, ce va necesita facerea contractului, va fi conform legii timbrului, în sarcina antreprenorului.

Pe lângă acesta, concurenții vor avea în vedere art. 40—57 din legea asupra comptabilității generale a Statului.

No. 18.347. 2 1887, Septembrie 19.

— În ziua de 10 (22) Octombrie 1887, se va ține licitație, atât la direcțiunea generală a telegrafelor și postelor, cât și la prefectura de Tulcea, pentru darea în antreprisă a transportului expediției și de călători, pe timpul erno, de la Măcin prin Isaccea la Tulcea și vice-versa pe termen de 3 ani.

Licitația va fi cu oferte sigilate care se vor primi până la orele 4 p. m. precis, când se vor deschide.

Supraoferte nu se primesc.

Condițiile pentru darea în antreprisă a acestui transport sunt cele următoare.

1) Transportul se va face de trei ori pe săptămână de la Tulcea la Măcin și tot de atâtea ori de la Măcin la Tulcea și se va efectua cu trăsurile, caii și toate accesoriile antreprenorului.

2) Trăsurile vor fi ast-fel construite în cât pe lângă expediția sa poate lua și unul sau doi călători deosebit de conductorul și soldatul de excortă.

Ele vor trebui să fie confortabile solide și asigurătoare expediției, în fie-care trăsura se va așeza de antreprenor câte o ladă de lemn solidă, cu cercuri de fer și incuetore sigură, în care se va așeza și transporta mesageriile, trăsurile vor mai avea de asemenea și burdușe de pele pentru acoperirea expediției, spre a nu fi expusă la deteriorare, mai ales în timpuri ploioșe, antreprenorul fiind responsabil pentru ori-ce perderi sau deteriorare a expediției provenită din cauza trăsurilor.

3) Antreprenorul va fi dator a inhama la trăsuri cai buni și în număr suficient spre a nu suferi cursele întârziere, de asemenea va avea și un releu pentru schimbul cailor la Isaccea.

4) Antreprenorul va fi dator a trimite la oficiu, în zile de cursă, cai și trăsura, cel puțin cu jumătate oră înainte de ora fixată, pentru pornirea expediției conform orarului stabilit de direcțiune care va a-

vea drept a l schimba ori când va crede necesar.

În cas când antreprenorul nu va fi următor, D. diriginte al oficiului respectiv va angaja cu ori-ce preț cai și trăsura, pentru a porni cursa, în comptul antreprenorului care va mai fi amendat conform art. 6 de mai jos, pentru ori-ce întârziere peste ora întârziată a pornirii sau a sosirii cursei.

5) Maximum timpului pentru parcursul curselor să fixeză la 10 minute de kilometru.

6) Pentru ori-ce întârziere peste orele fixate pentru parcurs, antreprenorul va fi amendat cu 5 lei de fie-care oră întârziată.

Va fi însă scutit de amenzi pentru aceste întârzieri cari ar proveni din cauza de forță majoră, adică debordarea apelor ruperea podurilor și vifor.

În atari casuri însă, de intrerupere de comunicație, antreprenorul este obligat a transporta călare cel puțin posta ușoră dând numărul de caii trebuincioși cursele lor pentru conductor și excorta la cas de a fi trebuință de excortă.

7) Greutatea mesageriilor ce se va putea transporta cu o cursă nu va putea trece de 400 kilograme, afară de expediția de postă ușoră care se va transporta ori cât ar fi.

8) Expediția va fi însoțită de un conductor și un soldat de excortă care vor merge gratis în trăsurile antreprenorului asemenea antreprenorul va permite mergerea gratis în trăsurile sale, D-lui director general, inspectorilor și amployaților telegrafo-postali, precum și D-lor inspector, financiar când merg în interesul serviciului.

9) Taxele călătorilor și prisosul taxei bagajelor, peste greutatea gratis, acordat de lege, sunt în profitul antreprenorului.

10) Taxa ce antreprenorul va putea lua pentru un călător va fi de 15 bani de kilometru, călătorii având dreptul a transporta 20 kilograme bagaje, greutate, ce va trece peste 20 kilograme se va taxa conform legii taxelor postale.

Distanța de la Măcin prin Isaccea la Tulcea este de 72 kilometri.

11) Când vor fi valori însemnate de transportat direcțiunea va putea refusa primirea călătorilor fără veri-un drept de despăgubire din partea antreprenorului.

12) Dacă antreprenorul nu și va îndeplini angajamentele luate prin contract, direcțiunea va putea resilia contractul fără nici un drept de pretențiunii din partea antreprenorului și fără judecată, nici somațiune sau altă punere în întârziere și a da antreprisa altei persoane prin licitație sau bună învoială în comptul garanției antreprenorului.

13) Durata contractului va fi 3 ani, cu începere de la închiderea navigației pe Dunăre, în anul 1887.

Cursele se vor face numai în timpul unei, când va fi închisă navigațiunea pe Dunăre, adică vor începe în fie-care an la încetarea vapoarelor și vor continua până la redeschiderea navigației, anunțându-se antreprenorul cu 3 zile mai înainte de începerea curselor.

Direcția și rezervă dreptul de a resilia contractul și înainte de termen, ori când va crede necesar, anunțând însă despre acesta, cu o lună înainte, pe antreprenor care nu va avea drept la nici un fel de pretențiuni.

14) Subvenția ce va rezulta la licitație se va plăti antreprenorului cu analogie la finele fie-cărei luni, prin mandat asupra tesaurului public și numai pentru timpul în care se va efectua cursele.

15) Pentru asigurarea Statului, ca serviciul concedat se va îndeplini conform condițiilor, antreprenorul va depune în termen de 15 zile, de la subsemnarea contractului o cauciune în numerar sau efecte garantate de Stat echivalentă cu subvenția pe o lună.

Pe lângă acesta se va considera ca garanție și caii, trăsurile și accesoriile de ori-ce natură, care vor putea fi sechestrate de Stat prin simpla măsură administrativă, fără judecată, în cas când antreprenorul s'ar abate de la condițiunile contractului.

16) Când s'ar crede necesar a se înmulți numărul curselor antreprenorul este dator a și completa antreprisa cu trăsurile și caii necesari în termen de 15 zile de la data avisului ce va primi de la direcțiune în această privință, adăogându-se și subvenția proporțional cu numărul curselor sporite.

17) Acastă antreprisă nu se va putea transmite altei persoane fără consimțământul direcțiunii.

18) Spre a fi admiși la licitație concurenții vor depune o cauciune provisorie în numerariu sau efecte garantate de Stat în valoare de lei 1.600.

În termen de 5 zile, de la aprobarea licitației, despre care este ținută a lua singur cunoștință de la direcțiune sau oficiul Tulcea, adjudecatorul se va prezenta la direcțiune sau la menționatul oficiu ca să încheie contract, în cazul contrariu garanția provisorie va rămâne în profitul Statului fără judecată nici somațiune sau altă punere în întârziere și fără nici un drept de pretențiune din partea adjudecatorului, rămânând direcțiunea să publice o altă licitație.

Taxa de timbru și înregistrare, ce va necesita facerea contractului va fi, conform legii timbrului, în sarcina antreprenorului.

Pe lângă acesta concurenții vor avea în vedere art. 40—57 din legea asupra comptabilității generale a Statului.

No. 18.360. 1887, Septembrie 19.

Direcția generală a serviciului sanitar

Pentru ocuparea definitivă a posturilor vacante de medici de spitale și de medici de orașe, notate în tabloul de mai jos, urmăm a se ține concurs la 27 Octombrie 1887.

Pentru posturile de medici de spitale și de medici de orașe de dincoace de Milcov și de spitale rurale, concursul se va ține în Bucuresci, în localul direcțiunii generale a serviciului sanitar; iar pentru cele de medici de orașe și de spitale de peste Milcov în Iași, la epitropia spitalelor casei S-tului Spiridon din Iași.

D-nii doctori să licențiați în medicină cari ar dori să se prezinte la concurs, vor înainta, cererile D-lor la direcțiunea generală a serviciului sanitar, cu 15 zile înainte de ziua concursului, odată cu toate actele ce ar proba dreptul de admisibilitate la concurs, cerute de regulamentul pentru concursuri; publicat în *Monitorul oficial* No. 94 din 1885, și anume:

- a) Actul de nascere sau actul de naturalizație;
- b) Diploma de doctor sag licențiat în medicină și *Monitorul oficial* în care este publicat dreptul de libera practică în țară;
- c) Certificatul care probază că a făcut un an de serviciu ca medic de plasă, sau două ani ca medic secundar de spital, în urma concursului dat, sau că a făcut practică în țară în timp de patru ani, precum și certificatul constatator că a făcut stagiul de un an în armată, conform acesta cu modificarea introdusă în regulamentul concursurilor, prin decretul regal cu No. 1.918, publicat în *Monitorul oficial* cu No. 56 din 1886.

Licențiații în medicină vor prezenta în locul certificatului că au făcut stagiul de un an ca medic în armată, certificatul că au făcut serviciul militar și că au servit un an ca medic de plasă.

Pentru posturile de medici de spitale:

- a) Actul de nascere sau cel de naturalizație;
- b) Diploma de doctor în medicină și *Monitorul oficial* în care este publicat dreptul de libera practică în țară;
- c) Certificatul care probază că a făcut 4 ani de practică sau 2 ani de funcțiune ca medic secundar într'un spital numit prin concurs, sau că a fost cel puțin 2 ani ca intern în spitalele din Paris, sau 2 ani ca asistent în spitalele din Germania, sau că a servit 2 anca medic de plasă, precum și certificatul constatator că a făcut stagiul de un an în armată, conform menționatului decret.

Licențiații în medicină nu sunt admiși la concurs pentru posturile de medici de spital.

Petițiunile pentru admiterea la concurs, cari nu vor fi însoțite de actele enumerate mai sus și neînaintate la direcțiunea generală a serviciului sanitar, cu 15 zile înainte de ziua concursului, nu se vor lua în considerațiune.

În acele petițiuni se va arăta postul pentru care petiționarul dorește să concureze și domiciliul său.

No. 8.579. 1887, August 10.

Tablou de posturile vacante de medici de spitale și de orașe, pentru ocuparea cărora urmăm a se ține concurs la 27 Octombrie 1887.

Medici de spitale rurale

Spitalul rural Statina din județul Suceava, cu locuința în interiorul spitalului, retribuit cu lei 500 pe lună, din casa Statului.

Spitalul rural Horez din județul Valcea, idem.

Medici de spitale județiane

Spitalul Drăgășani din județul Valcea.
Spitalul Moinesci din județul Bacău.
Spitalul Babadag din județul Tulcea, însărcinat și cu îndeplinirea serviciului medical al orașului.

Spitalul Calăiași din județul Ialomița.
Spitalul Burdujeni din județul Botoșani.

Medici de orașe

Râmnicu-Valcea din județul Valcea.
Drăgășani din județul Valcea.
Tergu-Jiu din județul Gorj.
Corabia din județul Romanați.
Odobesci din județul Putna, însărcinat și cu îndeplinirea serviciului spitalului d'acolo cu 8 paturi.
Sulina din județul Tulcea.
Mizil din județul Buzău.
Sinaia din județul Prahova.
Urtași din județul Prahova.
Câmpina din județul Prahova.

MINISTERUL LUCRARILOR PUBLICE

Se dă în întreprindere construirea unei latrine plutitoare în portul Galați.

Valoarea aproximativă a lucrărilor de executat, dupe devis, este de 3.752, bani 4.

Adjudecarea va avea loc în ziua de 23 Octombrie 1887, orele 4 p. m., la ministerul lucrărilor publice și la comitetul portului (prefectura) Galați.

Licitația se va face de acest minister și de comitetul portului Galați.

Condițiunile sub cari se dă această întreprindere se pot vedea la acest minister, în toate zilele de lucru și la comitetul portului Galați (prefectura).

No. 8.380. 1887, Septembrie 22.

— Se dă în întreprindere lucrările pentru fundațiile și zidăriile podului de fer peste Olt la Slatina.

Valoarea lucrărilor de executat este de lei 627.626 aproximativ.

Licitația se va ține la minister, în ziua de 25 Noembrie 1887, orele 4 p. m.

Pentru formalitățile și obligațiunile licitațiunii, câtămea lucrărilor de executat, costul lor, caetele de sarcini speciale, forma și osebitele clause ale contractului

(Supliment)

concurenții vor putea lua informații de la minister, cu 20 zile înainte de licitație.

Se atrage atenția concurenților că supraoferte nu se primesc.

No. 8.377. 1s. 1887, Septembrie 22.

Căile ferate române

Se aduce la cunoștința generală că, cu începere de luni, 28 Septembrie (10 Octombrie) 1887, se va deschide linia Dolhasca-Folticeni, pentru traficul de persoane, bagaje, mare și mică viteză, urmând a circula pe această linie trenurile mixte No. 115, 116, 117 și 118, a căror mers urmază:

Trenul mixt No. 115

Dolhasca, plăcă	12,00 p.m.
Basarab, sosesc	12,31 "
" plăcă	12,42 "
Folticeni, sosesc	1,10 "

Trenul mixt No. 116

Folticeni, plăcă	9,35 m.
Basarab, sosesc	10,03 "
" plăcă	10,04 "
Dolhasca, sosesc	7,40 "

Trenul mixt No. 117

Dolhasca, plăcă	6,30 p.m.
Basarab, sosesc	6,58 "
" plăcă	7,09 "
Folticeni, sosesc	7,40 "

Trenul mixt No. 118

Folticeni, plăcă	4,10 p.m.
Basarab, sosesc	4,38 "
" plăcă	4,49 "
Dolhasca, sosesc	5,20 "

Legături

În Dolhasca cu trenul No. 3 al căii ferată Lemberg-Cernăuți-Iași, prin trenul No. 1 al căilor ferate române din București etc. și cu trenul No. 10 al căii ferate Lemberg-Cernăuți-Iași din Suceava.

În Dolhasca cu trenul No. 3 al căii ferate Lemberg-Cernăuți-Iași spre Suceava.

În Dolhasca cu trenul No. 4 al căii ferate Lemberg-Cernăuți-Iași din Suceava.

În Dolhasca cu trenul No. 4 al căii ferate Lemberg-Cernăuți-Iași, prin trenul No. 2 al căilor ferate române spre București etc. și cu trenul No. 9 al căii ferate Lemberg-Cernăuți-Iași spre Suceava.

No. 63.648. 1 1887, Septembrie.

MINISTERUL CULTELOR ȘI INSTRUCȚIUNELOR PUBLICE

Pentru ocuparea în mod provisoriu, conform legii, a catedrei de gimnastică și scrimă de la gimnaziul din Folticeni, ministerul, auzind pe consiliul permanent al instrucțiunii, publică concurs pe ziua de 15 Ianuarie 1888.

Concursul se va ține la Iași, în localul liceului național.

Programa concursului este publicată prin *Monitorul oficial* No. 34 din 14 Mai 1885.

Inscrierile se fac la minister, cu cel puțin 8 zile înainte de termenul fixat pentru concurs.

No. 12.505. 7* 1887, Septembrie 10.

— Pentru ocuparea în mod provisoriu, conform legii, a catedrei de limba latină și română de la seminarul din Roman, ministerul, auzind pe consiliul permanent al instrucțiunii, publică concurs irevocabil pe ziua de 20 Iunie 1888.

Concursul se va ține la Iași, în palatul Universității de acolo.

Condițiunile de admitere la concurs sunt:

I) Candidații vor proba că sunt români ortodoksi;

II) Că au absolvit seminarul de gradul II din țară;

III) Că posedă diploma de licențiat sau doctor în litere.

Ei vor fi examinați din următoarele materii:

I) Limba latină și română;

II) Istoria literaturii latine;

III) Retorica;

IV) Omilistica.

Inscrierile se fac la minister, cu cel puțin 8 zile înainte de termenul fixat pentru concurs.

No. 11.659.

— Pentru ocuparea în mod provisoriu, conform legii, a catedrei de lucru de mână de la externatul secundar de fete din Iași, ministerul, auzind pe consiliul permanent de instrucțiune, publică concurs pe ziua de 20 Iunie 1888.

Concursul se va ține în București, în localul școlii profesionale de fete.

Condițiunile de admitere și programa materiilor sunt publicate prin *Monitorul oficial* No. 1 din 2 Aprilie 1885.

Inscrierile se fac la minister, cu cel puțin 8 zile înainte de termenul fixat pentru concurs.

No. 12.717. 9* 1887, Septembrie 12.

— Pentru ocuparea în mod provisoriu, conform legii, a catedrei de geografie de la școala secundară de fete „Penetis et Zurnale” din Brăila, ministerul, auzind pe consiliul permanent al instrucțiunii, publică concurs pe ziua de 20 Iunie 1888.

Concursul se va ține în palatul Universității din București.

Condițiunile de admisibilitate și programa materiilor asupra cărora vor fi examinați aspiranții sunt publicate prin *Monitorul oficial* No. 1 din 2 Aprilie 1885.

Inscrierile se fac la minister, cu cel puțin 8 zile înainte de termenul fixat pentru concurs.

No. 11.979 2* 1887, Septembrie 4.

— Catedra de desen și caligrafie de la institutul pedagogic (școala centrală de fete) din Craiova, fiind numai suplinită, ministerul, auzind pe consiliul permanent al instrucțiunii, publică spre cunoștința

generală că, la 20 Iunie 1888, se va ține concurs pentru ocuparea în mod provisoriu a acelei catedrei, în localul școlii de bele-arte din București.

Condițiunile de admisibilitate la concurs și programa materiilor sunt publicate prin *Monitorul oficial* No. 250 din 6 Noiembrie 1880.

Inscrierile se fac la minister, cu cel puțin 8 zile înainte de termenul fixat pentru concurs.

No. 12.207. 15* 1887, Septembrie 7.

MINISTERUL DE FINANȚE

Casieria generală a județului Botoșani

Din actele drepte de către agenții fiscali din acest județ, constatându-se că, persoanele notate mai jos condamnate la amenzi judeciare, au dispărut, fără a se ști de urma lor și anume:

Ghitla lui Moscu sin Meer, din Costesci, lei 74, bani 7; Iacob Mlaus, din Costesci, lei 100; Petrache Ivancesei din Costesci lei 100; Maria Brunia, din Costesci, lei 100; Gh. Dorohonceanu, din Costesci, lei 5; Ilie Vizitiu, din Costesci, lei 5; Nicolae Botez, din Cucorăni, lei 25; Vasile Mărăceanu, din Bucecea, lei 10; Herșcu Pitariu, din Bucecea, lei 25; Grigore Camban, din Bucecea, lei 50; Meer sin Haim din Bucecea, lei 20; Ion Muscalu, din Costinesci, lei 5; Teodor N. Ciobanu, din Costinesci, lei 100.

Total lei 619, bani 7.

Sunt rugate toate autoritățile administrative și financiare ca să ia măsuri pentru dovedirea și urmărirea lor, la plata sumelor notate în dreptul fie-căruia, comunicând de rezultat și acestei casierii.

No. 11.596. 1887, Septembrie 19.

Casieria generală a județului Tecuci

Se publică spre cunoștința amatorilor că, în ziua de 12 Octombrie 1887, orele 10 până la 4 p. m., se va ține licitație publică, conform legii, la comuna Tergul-Podu-Turcului, plasa Zeletin, acest județ, de preceptorul circumscripției 11 Stănișesci, pentru vinderea produselor sechestrate de la arendașii moșiei Statului, pentru datorii din arendă, dupe cum urmază:

553 ectolitri, 41 litri orz, din recolta anului curent, pus în hambarele dupe moșia Țepoia, sechestrați de la D. Filip Bogdan, arendașul moșiei Statului Țepoia cu sileștile pentru datoria câștiului de 1 Iulie 1887, în sumă de lei 1.162, bani 50.

575 ectolitri, 42 litri orz, din recolta anului curent, sechestrați de la D. N. S. Vlaicu, arendașul moșiei Statului parte din Baicani, pentru datoria câștiului de 1 Iulie 1887, în sumă de lei 1.240, bani 25.

Doritorii spre a fi admiși a concura, vor depune mai întâiu o garanție de 5 la sută din valoarea presumală a averei.

Tot-d'o-dată se pune în vedere D-lor arendași acest termen spre a asista la licitație.

No. 13.523. 1887, Septembrie 19.

MINISTERUL AGRICULTUREI, INDUSTRIEI, COMERCIULUI ȘI DOMENIELOR

Prin deciziunea No. 75.853 din 21 Septembrie 1887, s'a confirmat asupra D-lor Ilie Casapu și Ion Tudorache, în numele obștei comunei Nicolitel, arendarea stuhărilor Statului de la acea comună, pe termen de la confirmare până la 1 Aprilie 1890, cu arendă anuală de lei 276, socotindu-se la plată anul curent budgetar ca an deplin și cu condițiunile avute în vedere la supralicităția de la 13 curent.

Se publică acesta pentru știința numiților antreprenori, spre a se prezenta la administrația respectivă să încheie contract și în 15 zile, de la confirmare, să depună garanția definitivă cât jumătate arenda; căci în cas contrariu se va aplica art. 11 din condițiunile de arendare.

No. 40.836. 1887, Septembrie 22.

—La 30 Septembrie 1887, orele 2 după amiazi, se va ține licitație, la prefectura de Tulcea și la administrațiunile de plasă din acel județ, pentru arendarea stuhărilor de la comunele specificate în tabela publicată în *Monitorul oficial* No. 113 din 28 August a. c., afară de comuna Nicolitel, care s'a confirmat.

Arendarea se face pe termen de la confirmare până la 1 Aprilie 1890, socotindu-se la plată anul curent ca an deplin.

Condițiunile de arendare sunt acele publicate în *Monitorul oficial* No. 277 din 17 Martie 1887.

Licităția se va urma după regulamentul de licitații publicat în *Monitorul oficial* No. 230 din 22 Ianuarie 1884.

Concurența se va începe de la arenda din anul trecut, iar pentru acele ce n'au fost arendate de la prețul ce va oferi primul concurent.

Garanții provisorii se vor depune cât se arată în dreptul fiecărei stuhării din menționata tabelă, în numerariu sau efecte publice garantate de Stat.

No. 40.824.

—Fiind că la licitația ținută în ziua de 11 Septembrie curent, pentru închirierea bunurilor mici ale Statului, cuprinse în tabloul de mai jos, al căror period de închiriere, pentru unele dintr'ensele, expiră la 26 Octombrie 1887, nu s'au prezentat amatori; ministerul publică spre cunoștința generală că, în ziua de 9 Octombrie 1887, orele 2 p. m., se va ține o nouă licitație pentru închirierea lor, pe un period de 2 ani și jumătate, începător de la 26 Octombrie 1887 înainte.

Inchirierea tuturilor acestor bunuri se face cu condițiunile generale pentru fiecare categorie dintr'ensele, publicate în

Monitorul oficial No. 161 din 22 Octombrie 1885, și după regulamentul inserat în *Monitorul oficial* No. 230 din 22 Ianuarie 1884.

Licităția pentru închirierea celor situate în Bucuresci se va ține în localul acestui minister, calea Victoriei No. 103, iar pentru cele-alte în localul prefecturilor respective unde se găsesc situate.

Garanția provisorie ce concurenții sunt datorii a depune pentru a putea fi admiși la licitație, va fi conform regulamentului aceea arătată în tabloii în dreptul fiecărui bun.

No. 40.771.

Tabloii de bunurile mici ale Statului ce se închiriază pe un nou period de 2 ani și jumătate, începător de la 26 Octombrie 1887 înainte.

Orașul Bucuresci

1. Locul situat în Capitală, strada Fundătura-Puțului No. 21, pendinte de Mitropolie, în mărime suprafața ca de 2.931 m. p., învecinat la răsărit cu calea ferată, care a expropriat pe Nae Hariton, cu fosta proprietate a lui Tudor Birjaru, astăzi Costache Cotaru, etc.; garanția provisorie lei 40.

Județul Botoșani

1. Locul casei saū dughenei cu 2 camere, desființate prin incendiu, de pe strada Scortari, tîrgul Vitelor, vis-à-vis de binalele lui Maier Cleidingher cu No. 944, pendinte de monastirea Popăuți, închiriat pe un an, de la 26 Octombrie 1886 și până la 26 Octombrie 1887, cu 80 lei anual; garanția provisorie 20 lei.

Județul Prahova

1. Locul viran din comuna Urlați, plasa Cricoyu, cătunul Valea-Urlăiei, fost pendinte de monastirea Gherghița, în întindere ca de 4 hectare, 3.961 m. p.; învecinat la Nord cu via D-lui Ghiță Gongopolu, via monastirei Gruiu, vindută D-lui D. Hariton și locul sterp al lui Gheorghe Alexe, la Sud cu drumul Slemne, la Est cu via lui Iorgu Marinescu și la Vest cu via lui Dobre Stelian; garanția provisorie lei 20.

Județul Putna

1. Casa compusă din 2 odăi și 1 chiler în dos, situată în orașul Focșani, colorea de Verde, mahalaua S-tu Gheorghe, rămasă pe urma defunctei Maria Gheorghiu (môșă), pendinte de Stat, închiriată pe un an până la 26 Octombrie 1887, cu lei 107 anual; garanția provisorie lei 27.

Județul Râmnicu-Sărat

1. Locul viran din orașul Râmnicu-Sărat, strada Călărașilor, pe care a fost grajdul cailor escadronului călărașilor locali, lângă biserica Robeasca, în mărime suprafața ca de 7.065 m. p., 9.292 c. m.; garanția provisorie lei 30.

MINISTERUL DE RESBEL

Arsenalul armatei

Pentru că la licitația ținută, în ziua de 15 Septembrie 1887, nu s'a prezentat decât un singur concurent, se face cunoscut că, în ziua de 1 Octombrie 1887, orele 9 a. m., se va ține din nou licitație la arsenalul armatei, în localul secției comptabilităței, pentru 612 metri pânză metalică pentru saltele de paturii, sunt rugați D-nii amatori ca, în menționata zi și oră, să se prezinte cu oferte și garanții în regulă spre a concura, conform legei comptabilităței generale a Statului.

Garanția provisorie va fi de 5 la sută din prețul ce ofertază amatorul, iar cea definitivă de 10 la sută.

Orice detalieri asupra acestei furnisări, se pot lua în toate zilele de lucru, la secția comptabilităței a arenalului, de la orele 9—11 a. m., și de la 2—5 p. m.

No. 3.757. 1887, Septembrie 21.

Regimentul 4 dorobanți

În ziua de 15 Octombrie 1887, se vinde prin licitație, 2 trăsuri de transport, vechi, scose afară din serviciu, având coviltir de pânză.

Doritorii de a cumpăra aceste trăsuri se vor prezenta la arătata zi, în cancelaria regimentului, orașul Pitesci, de la orele 10 până la 4.

Comandamentul flotilei

Corpul floilei, având trebuință de 1.000 m. c. pîtră, se publică spre cunoștința generală că, pentru aprovizionarea acestei petre se va ține licitație, în ziua de 20 Octombrie 1887, orele 4 p. m., în localul comandamentului flotilei, piața Cuza-Vodă, Galați.

Petra va trebui să aibă un volum mijlociu de 0m.025 și să provină din carierele Măcin, Picinega sau Blasova.

Doritorii pentru a lua parte la această licitație sunt rugați a se prezenta, în ziua și ora mai sus arătată, însoțiți de garanție în regulă pentru a putea concura.

No. 6.514. 1887, Septembrie 20.

ANUNCIURI JUDICIARE

LICITAȚIUNI

Tribunalul Argeș

Pe baza cărței de judecată cu No. 523 din 1886, ponantată de judele ocolului Cotmeana, investită cu titlul executoriu No. 469 din 1886, și după îndeplinirea dispozițiilor cerute de procedura civilă, prin jurnalul dre at de tribunal sub No. 4.975 din a. c., s'a hotărît ca, în ziua de 19 Decembrie 1887, orele 10 dimineața, să se vindă cu licitațiune, în pretoriul acestui tribunal, imobilele jos notate, avere a D-lui Ilie Rozescu, de profesie proprietar, domiciliat în comuna Negrași, plasa Cot-

meana, județul Argeș, spre despăgubirea D-lui N. Ștefănescu, de profesie proprietar, din comuna Negrași, plasa Cotmeana, județul Argeș, de sumele ce are a primi dupe arătata mai sus carte de judecată.

Acastă vinzare se publică spre generala cunoscință că toți aceia ce vor avea asupra acestor imobile veri-un drept de proprietate, usufruct, servitute, chirie, privilegiu, ipotecă sau ori-ce alte drepturi, să se arate la tribunal mai înainte termenului de adjudicațiune, căci în urmă nu li se vor mai admite nici o pretențiune; iar aceia ce vor voi să cumpere aceste imobile să se prezinte la tribunal, la ziua și orele indicate mai sus, spre a concura.

Descrierea imobilelor ce se vind, condițiunile vinzerei și diferitele sarcine și împregiurări ale imobilelor până acum cunoscute :

1. Șese și jumătate stânjeni pământ cultivabil, pe care se află situate două perechi case, construite de gard, învelite una cu șită și alta cu fân, o mōra, făcău, ruinată, tot pe acest imobil se află și puțină pădure măruntă; se învecinesce la răsărit cu apa Drămbomicului, la apus cu moșia D-lui G. Cantacuzin, la miadă-nōpte cu casa decedatului Ioan Dorogeanu și la miadă-și cu frații Rozescu; această avere imobilă este moștenescă a debitorului Ilie Rozescu, iar nu dupe legea rurală, și este situată în comuna Negrași, plasa Cotmēna-Găleşesci, județul Argeș.

Examinandu-se de D. grefier local registrele de inscripțiuni, de la anul 1865 și până la 21 August a. c., rezultă că pe numele D-lui Ilie Rozescu, s'a găsit următoarea sarcină :

Prin ordonanța de inscripțiuni No. 118 din 13 Septembrie 1886, s'a luat inscripțiunea asupra a șese pogōne pământ, situat în comuna Negrași, avere a lui Ilie Rozescu, cu care garantēză buna administrare, ca tutor la casa decedatului I. Dorogean, până la concurența sumei de lei noi 80.

Acastă vinzare s'a incuviințat în baza cererei ce a făcut D. N. Ștefănescu prin petiția ce a dat acestui tribunal la 6 Maiu a. c., cu care a depus spre executare cartea de judecată de mai sus cu No. 523 di 1886, ce conține :

Hotărasce :

Admite cererea făcută de N. Ștefănescu și obligă pe Ilie Rozescu la plata sumei de 70 lei noi, cu dobēnda legală de 5 la sută pe an, de la 25 Iulie 1886, data intentării acțiunii și până la achitare, plus 10 lei cheltueli de judecată.

Acastă carte se pronunță cu dreptul de opo itie și recurs, conform legef.

Jude, G. Nicolescu.

Acastă carte de judecată este investită cu titlul executoriu No. 469 din 1886, ce conține :

NOI CAROL I,

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională, Rege al României,

La toți de față și viitori, sănătate :

Dăm putere și ordonăm tutulor portareilor și agenților administrativi să execute această carte de judecată, procurorilor să stăruiască pentru a ei aducere la îndeplinire, spre credință s'a subscris de noi judele ocolului Cotmeana, astăzi, 17 Decembrie 1886, în Costesci.

p. Jude, Ionescu.

No. 16.165. 1887, August 25.

Tribunalul Buzeu

La 17 Octombrie 1887, orele 10 a. m., s'a destinat a se vinde prin licitație publică, în pretoriul acestui tribunal, însemnata mai jos avere imobilă, ce s'a urmărit, a D-lui Gheorghe Ioan Vernescu, de profesie proprietar și domiciliat în orașul Tergu-Jiu, județul Gorj, sau în București, strala Rotari No. 17, ultimul domiciliu, spre despăgubirea D-lui Constantin Ioan Vernescu, astăzi decedat și represintat prin D-na Efrosina Vernescu, soția numitului decedat și tutricei minorilor sēfi, domiciliată în orașul Buzeu, de profesie mēnageră, pentru suma de lei vechi 35.514, parale 10, cu procentul lor legal, plus lei noi 40 cheltueli de timbre, așa precum se prevede în sentințele acestui tribunal cu No. 148 din 1870 și 215 din 1872, confirmate prin decisiunile onor. curții de apel, secția II din București, cu No. 413 din 1873 și 194 din 1875, cea din urmă investită și cu formula executorie, însă :

Moșia Smeeni, partea D-lui G. I. Vernescu, pendinte de comuna Smeeni, plasa Cămpului, acest județ, compusă ca de 640 pogōne locui arabile și fēnețe, avēnd construite pe această proprietate următoarele imobile, însă în comuna Smeeni o cărciumă cu 3 odăi, construite de gard, învelite cu scânduri, o casă tot de gard, învelită cu șindrilă și o pereche case tot în sat în care locuesce arendașul, compuse din 4 camere, construite tot de gard și învelite cu stuf, iar ca dependințe o magasie de zid, învelită cu șindrilă.

Acastă parte de moșie a D-lui G. I. Vernescu, pusă în vinzare, pe care se află construite imobilele notate, se învecinesce la Est cu proprietatea D-lui Constantin I. Vernescu, numită tot Smeeni, la Vest cu moșia Catacal a D-lui G. Sălcianu, la Sud cu moșia Statului numită Macsenu și la Nord cu moșia Șopârliga a minorilor Gheorghe I. Vernescu.

Acest imobil urmărit și pus în vinzare nu s'a mai găsit afectat la nici o altă sarcină popritōre.

Sunt somați dar toți aceia cari ar pretinde veri-un drept de proprietate, usufruct, servitute, chirie, privilegiu, ipotecă sau ori-ce alt drept asupra bunurilor puse în vinzare ca, înainte termenului de adjudicațiune, să se arate la tribunal spre

a'și exprima pretențiunile lor ce vor fi avēnd; contrariu nu li se vor mai ține în sēmă.

Doritorii dar se vor prezenta la însemnata mai sus și, în pretoriul acestui tribunal, spre concurare și adjudecare.

No. 14.869. 1887, Septembrie 15.

Tribunalul Olt

Conform jurnalului de amânare dresat de acest tribunal sub No. 3.938 din 1887, se publică spre generala cunoscință că, dupe cererea D-lui casier general local și pentru despăgubirea Statului de suma de lei 115, bani 59, ce D. Iordache Lupescu, din comuna Valea-Merilor, debită din contribuțiunii directe, s'a pus în vinzare cu licitație publică imobilul numitului debitor care este :

3 stânjeni moșie, situați în hotarul Oneasca, comuna Valea-Merilor, plasa Miđlocu, județul Olt, care se mărginesce la un cap la răsărit în matca Osici, unde acolo se hotărasce cu moșia Vedeș și cu un cap la apus în matca Vedeș, unde acolo se hotărasce cu moșia D-lui Năstase și Marin Drăgușin, iar partea despre miadă-nōpte se mărginesce cu moșia D-lui Nicolae Ionică Lupescu, avere a debitorului Iordache Lupescu, de religieune ortodoxă, de profesie plugar, domiciliat în comuna Valea-Merilor, plasa Miđlocu, județul Olt.

Asupra acestei averi figurēză următoarea sarcină :

1. Iordache Lupescu ipotecă 10 și jumătate stânjeni moșie, pentru suma de lei 740, bani 37.

2. Idem, idem 2 stânjeni moșie din Sinesci către C. I. Periețeanu, pentru suma de lei 2.835, luați cu împrumutare împreună cu alții, act înscris la No. 67 din 1875.

Pentru efectuarea vinzerei s'a defipt ziua de 13 Octombrie 1887.

Doritorii ce vor voi să cumpere expusa avere, să se prezinte în sala acestui tribunal, în sus arătata și, orele 10 a. m., unde se va ține licitația, spre a concura.

Tot-d'o-dată, conform art. 506 din procedura civilă, se somēză toți aceia cari ar pretinde veri-un drept de proprietate, usufruct, servitute, privilegiu, ipotecă, chirie sau veri-ce alte drepturi asupra sus șisului imobil pus în vinzare, să se prezinte mai înainte de ziua vinzerei; căci în urmă nu li se vor mai considera nici o cerere.

No. 17.357. 1887, Septembrie 16.

Comisarul de urmărire al ocolului II din București

Conform adresei D-lui jude al ocolului II din București cu No. 10.596, se put blică spre generala cunoscință că, s'a fixa ziua de 30 Septembrie 1887, pentru vinzarea prin licitație a averei mobilă sechsi trată de la D-na Maria Al. Filipescu, și compusă din mobilier de casă, spre despăgubirea D-lui Vasile Drăghici, de suma de lei 135, plus 15 lei spese, ce este condamnată prin cărțile de judecată No. 1.004 și 1.652 din 1887, ale D-lui jude al oco-

lului II din Bucuresci, investite cu formule executorii.

Vîndarea se va efectua pe piața Amza, începînd de la orele 11 a. m.

No. 1.825. 1887, Septembrie 21.

Comisarul de urmărire al ocolului III din Bucuresci

Consecințe adresei D-lui jude al ocolului III, No. 10.828, se publică spre cunoștința generală că, în ziua de 29 Septembrie 1887, cu începere de la ora legală, se va vinde prin licitație, pe piața tribunalului, averea mobilă a D-lui Gr. Lehliu, din strada Semicercu No. 9, ce s'a urmărit în baza cărței de judecată No. 1.565 din 1887, investită cu titlul executoriu, pentru datorie de bani către D. Em. D. Pitișteanu.

No. 5.594. 1887, Septembrie 22.

— Se publică spre generala cunoștință că D. jude al ocolului III din Bucuresci, prin adresa No. 11.283 din 1887, a fixat ziua de 29 Septembrie 1887, pentru vîndarea prin licitație publică, pe piața tribunalului, a averii mobilă a D-lui D. Rădulescu, urmărită pentru despăgubirea D-lui N. Iordănescu de sumele ce are a primi conform cărței de judecată No. 365 din 1879, pronunțată de această judecătorie și investită cu formula executorie.

Licitatia se va incepe de la ora legală.
No. 5.601. 1887, Septembrie 22.

Comisarul de urmărire al ocolului V din Bucuresci

Se publică că D. jude al ocolului V din Bucuresci, prin adresa No. 7.819 din 1887, a fixat ziua de 28 Septembrie 1887 pentru vîndarea silită a averii mobilă a D-lui C. Ionescu, urmărită spre despăgubirea D-lui N. P. Mușea, de sumele din cartea de judecată No. 1.962 din 1885.

Vîndarea se va face pe piața S-ta Vinerii, și va începe la ora legală.

No. 1.892. 1887, Septembrie 22.

CITAȚIUNI

Tribunalul Ilfov, secția de notariat

D-na Maria P. Hertz, cu domiciliul necunoscut, este citată pentru ziua de 8 Octombrie 1887, orele 11 a. m., a se prezenta însăși sau prin procurator în regulă, la această secție, în poprirea cerută de D-na Caterina A. Grecescu, dupe care s'a publicat copie prin *Monitorul oficial* cu citația No. 6.058 din 19 Iunie, *Monitorul* No. 62; contrariu se va hotărî procesul în lipsa D-sale, conform legii.

No. 8.610. 1887, Septembrie 21.

— D-na Stanca Al. Grecescu, cu domiciliul necunoscut, este citată pentru ziua de 8 Octombrie 1887, orele 11 a. m., a se prezenta însăși sau prin procurator în regulă, la această secție, în poprirea cerută

de D-na Caterina Al. Grecescu, dupe care s'a publicat copie prin *Monitorul oficial* cu No. 62 din 19 Iunie 1887, cu citația No. 6.060; contrariu se va hotărî în lipsa D-sale, conform legii.

No. 8.611. 1887, Septembrie 21.

Judele-comisar al tribunalului Ilfov, secția de notariat

D. Nicolae Simici, al cărui domiciliu este necunoscut, este citat pentru ziua de 28 Septembrie 1887, orele 11 dimineața, să se prezinte însuși sau prin procurator în regulă la această secție, ori cu ce acte va fi avînd, fiind a se forma tabloul de ordinea creditorilor și distribuirea banilor resultați din vîndarea imobilului defunctei Ștefana Ionescu; contrariu se va închide tabloul în lipsa D-lui, perșînd ori-ce drept de contestație.

Jude-comisar, *Christu*.

No. 8.718. 1887, Septembrie 22.

— D-na Atina Simici, al cărui domiciliu este necunoscut, este citată pentru ziua de 28 Septembrie 1887, orele 11 dimineața, să se prezinte însăși sau prin procurator în regulă la această secție, ori cu ce acte va fi avînd, fiind a se forma tabloul de ordinea creditorilor și distribuirea banilor resultați din vîndarea imobilului defunctei Ștefana Ionescu; contrariu se va închide tabloul în lipsa D-sale, perșînd ori-ce drept de contestație.

Jude-comisar, *Christu*.

No. 8.720. 1887, Septembrie 22.

Tribunalul Ilfov, secția I civilo-corecțională

D. Nicolae Dumitru, cu domiciliul necunoscut, este chemat la acest tribunal în ziua de 20 Octombrie 1887, orele 11 a. m., spre a se cerceta ca inculpat în procesul de lovire; avînd în vedere că de nu va fi urmărit se va judeca în lipsă.

No. 14.737. 1887, Septembrie 21.

— D. Romulus Pariano, cu domiciliul necunoscut, este chemat la acest tribunal în ziua de 13 Octombrie 1887, orele 11 a. m., spre a se cerceta ca inculpat în procesul de furt; avînd în vedere că de nu va fi urmărit se va judeca în lipsă.

No. 14.743. 1887, Septembrie 21.

Tribunalul Buzeu

D. Caloianu Constantin, cu domiciliul necunoscut, în urma procesului-verbal cu No. 3.326, în virtutea art. 71 din procedura civilă, este citat ca, în ziua de 8 Octombrie 1887, orele 10 a. m., să se prezinte înaintea acestui tribunal spre înfățișare în procesul ce are cu D-na Anica Caloianu, pentru pretențiuni; contrariu cauza se va rezolva în absență, conform legii.

No. 12.695. 1887, Iulie 22.

Tribunalul Ialomița

D. Florea, șis și David al Ghimpoei,

de fel din comuna Sudiți, plasa Ialomița, fost servitor la D. Niță Georgescu, din comuna Preasna-Nouă, plasa Negoesci, județul Ilfov, actualmente dosit, se citează prin această ca, în ziua de 7 Octombrie 1887, orele 10 a. m., să vină la acest tribunal spre înfățișare în procesul în care se inculpă pentru furt de la stăpân; cunoscînd că în cas contrariu se va judeca conform legii.

No. 11.438. 1887, Septembrie 19.

Judecătoria ocolului II din Bucuresci

D. Paraschiva Matei șis și Costică Matei, cu domiciliul necunoscut, este chemat la această judecătorie în ziua de 26 Septembrie 1887, orele 10 și jumătate dimineața, spre a se cerceta ca inculpat; avînd în vedere că de nu va fi urmărit se va condamna în lipsă, conform art. 147 din procedura penală.

No. 10.704.

— D-na Profira Ionescu, cu domiciliul necunoscut, este chemată la această judecătorie în ziua de 26 Septembrie 1887, orele 10 și jumătate dimineața, spre a se cerceta ca inculpată; avînd în vedere că de nu va fi urmărit se va condamna în lipsă, conform art. 147 din procedura penală.

No. 10.788.

— D-na Alexandrina Ciupagea, cu domiciliul necunoscut, este chemată la această judecătorie în ziua de 26 Septembrie 1887, orele 10 și jumătate dimineața, spre a se cerceta ca reclamantă; avînd în vedere că de nu va fi urmărit se va condamna în lipsă, conform art. 147 din procedura penală.

No. 10.789.

Judecătoria ocolului Câmpu-Lung

D. Niță, fiul lui Niță Stoica Lăzăroiu din Vișoi, cu domiciliul necunoscut, este citat ca, în ziua de 1 Octombrie 1887, orele 10 dimineața, să vină la această judecătorie ca inculpat pentru furt; la neurmărire se va judeca în lipsă.

No. 16.235. 1887, Septembrie 15.

Judecătoria ocolului Mizil

D. Stefan Grădișteanu, cu domiciliul necunoscut, este citat prin această singură chemare ca, în ziua de 2 Octombrie 1887, orele 10 dimineața, să vină la această judecătorie spre înfățișare în procesul ce are pentru bani cu Tase Dumitriu din Mizil; cunoscînd că în cas contrariu se va judeca în lipsă, conform legii.

No. 7.306. 1887, Septembrie 17.

Judecătoria ocolului Olt, județul Olt

D-na Dumitra Ion Mielu, fost domiciliată în comuna Fata, acum necunoscut, se citează ca, la 31 Octombrie 1887, orele 10 dimineața, să vină la această judecătorie ca inculpată; contrariu se va judeca în lipsă.

No. 13.225. 1887, Septembrie 18.

Judecătoria ocolului Slobozia

D. Iancu Văpsitoru, cu domiciliul necunoscut, se citează ca, în ziua de 5 Octombrie 1887, orele 10 dimineața, să vină la această judecătorie spre a răspunde la interogatoriul asupra punctelor dacă nu debitează D-lui A. Macri lei 105, bani 25; cunoscând că în cas contrariu se va judeca în lipsă, conform legii.

No. 7.798. 1887, Septembrie 18.

— D. Ion Marcu, cu domiciliul necunoscut, se citează ca, în ziua de 9 Octombrie 1887, orele 10 dimineața, să vină la această judecătorie ca inculpat pentru bătaie; cunoscând că în cas contrariu se va judeca în lipsă, conform legii.

No. 7.779. 1887, Septembrie 14.

Judecătoria ocolului Snagov

D. Chiriac Nicolae, fost domiciliat în comuna Cosoba, iar acum necunoscut, este chemat la această judecătorie în ziua de 2 Octombrie 1887, orele 10 dimineața, ca inculpat pentru lovire; contrariu se va judeca în lipsă, conform legii.

No. 6.959.

Judecătoria ocolului Turnu-Măgurele, județul Teleorman

D. Mihaiu Ghigheanu, cu domiciliul necunoscut, se citează prin această singură chemare ca, la 15 Octombrie 1887, la orele 10 dimineața, să vină la această judecătorie ca inculpat; cunoscând că de nu va fi următor se va judeca în lipsă, conform legii.

No. 10.551. 1877, Septembrie 19.

MANDAT DE ADUCERE**Consiliul de resbel al corpului IV de armată**

În numele legii și al M. S. Regelui, Noi, căpitan Vasile Dimitriu, raportor pe lângă consiliul de resbel al corpului IV de armată, mandăm și ordonăm la toți porțării și agenții forței publice, militare și civile, a aduce înaintea noastră, conformându-se legii, pe soldatul Dumitrescu Nae Dumitru din regimentul 8 călărași, de fel din comuna București, de ani 27, având talia 1 m. 50 m.m., părul și sprincenile castanii, fața smedă, ochii căprii, nasul cărn, fruntea și gura potrivite, spre a fi interogat asupra faptului de care este inculpat;

Invităm pe toți depositarii forței publice a da mână de ajutor, la cas de trebuință, pentru executarea mandatului de față.

Dat la 18 Septembrie 1887.

No. 3.482.

DECISIUNI**Tribunalul Ilfov, secția I civilo-corecțională**

Tribunalul,

Asupra procesului corecțional în care

Tudorache Atanasiu e inculpat că a comis delictul de furt prin efracție în prejudiciul reclamantei Ecaterina Roșeanu;

Având în vedere actele din dosar și concluziunile D-lui procuror;

Considerând că din procesul-verbal, dresat de comisarul secției 35, și din actele de instrucțiune, rezultă că inculpatul, în ziua de 15 Martie a. c., prin chei mincinoase a deschis lacătul de la poartă și de la ușa casei reclamantei și introducându-se înăuntru a furat din cutia unui garderob lei 400, în bilete de bancă, argint și aramă;

Considerând că din depoziția martorului Nenoviceanu, audiat de judele-instructor sub prestare de jurământ, se constată că inculpatul a fost vădit de acesta, și că inculpatul, la dresarea procesului-verbal de către comisar, a mărturisit acel fapt, în urmă a și dispărut din arestul secției; că ast-fel fiind culpabilitatea numitului inculpat se constată cu suficiență; că ei prin comiterea acestui fapt s'a făcut pasibil de penalitatea prescrișă de art. 310, alin. 3 din codul penal;

Considerând că în favoarea inculpatului milită circumstanțe ușurătoare, pe crise de art. 60 din codul penal;

Având în vedere că inculpatul, fiind citat în regulă prin *Monitorul oficial*, nu s'a presintat;

Pentru aceste motive, în unire cu concluziunile D-lui procuror, aplicând art. 310, alin. 3, combinat cu art. 60 din codul penal, în numele legii, hotărăse:

Condamnă pe inculpatul Tudorache Atanasiu, cu domiciliul necunoscut, la 1 an închisore corecțională, pentru că a comis delictul de furt prin efracție.

Sentința se pronunță cu dreptul de opoziție și apel, conform legii.

Dată și citită în ședință publică la 15 Septembrie 1887.

No. 613.

Tribunalul Roman

În camera de consiliu, luându-se la rând discutarea cererii făcută de D. Eduard Ulia, avocat, din Botoșani, lucrând în numele D-nei Ortansa Văsescu, născută Gh. Morțun, în baza procurilor autentificate de legațiunea română din Paris cu No. 249 din 1887, și de tribunalul Botoșani sub No. 7.794, de a se declara în stare de interdicție D-na Ana Morțun, domiciliată în Roman;

La apelul nominal făcut, a răspuns D. Eduard Ulia, lipsind D-na Ana Morțun, în privința căreia procedura s'a găsit completă;

S'a dat lectură cererii, lucrărilor din dosar, interogatoriului luat și raportului medical;

S'a ascultat D. avocat Ulia, care susținând că față cu părerea consiliului de familie, cu interogatoriul la care s'a supus D-na Morțun și cu raportul medical, se constată că numita este în o stare de slăbiciune a facultăților mintale, s'a resu-

mat la admiterea cererii, și a se declara în stare de interdicție D-na Morțun, numindu-se și un curator provisoriu;

D. procuror a conlus la admiterea cererii de interdicțiune.

Tribunalul,

Având în vedere cererea făcută de avocatul Eduard Ulia, în numele D-nei Ortansa Văsescu, de a se declara în stare de interdicție D-na Ana Morțun;

Vedând că D-na Văsescu fiind sora D-nei Morțun, cererea este primită, conform art. 435 din codul civil;

Considerând că din procesul-verbal încheiat de consiliul de familie la 7 August a. c., din interogatoriul luat D-nei Ana Morțun la 10 August a. c., precum și din actul medical cu aceeași dată 10 August a. c., se constată că D-na Ana Morțun actualmente se află în o slăbiciune a facultăților intelectuale, care nu numai că o pune în imposibilitate de a și administra averea sa, dar reclamă urgent a fi pusă sub o căutare și o priveghere serioasă;

Că ast-fel dar cererea făcută este fondată;

Vedând dispozițiile art. 438—444 din codul civil;

De acord cu concluziunile D-lui procuror, hotărăse:

Admite cererea și declară în stare de interdicție pe D-na Ana Morțun, și numesce administrator provisoriu spre a îngriji de persoana și averea numitei pe D. Vasile Gh. Morțun, căruia se va face cunoscut acesta.

Acastă sentință e supusă apelului și opoziției; ea se va comunica părților, afișe și publica, conform art. 447 din codul civil.

Dată și rostită în ședință publică la 1 Septembrie 1887.

No. 186.

EXTRACTE DE DECISIUNI**Tribunalul Ilfov, secția IV civilo-corecțională**

Nicolae Hepe s'a condamnat de acest tribunal, priu sentința No. 615 din 1887, la 5 zile închi ore corecțională pentru delictul de furt.

Se publică că condamnatul, al cărui domiciliu nu se cunoște, are dreptul a face opoziție și apel în termenul prevădit de lege.

Tribunalul Vâlcea

D. Nicolae Ion, de profesie comerciant, domiciliat în orașul Râmnicu-Vâlcea, pentru nevenire ca judecător-comercial în ziua de 12 Septembrie curent, tribunalul, prin încheierea No. 4.476, în baza art. 10 din legea din 1870, l-a condamnat la 80 lei amendă către Stat.

Se publică acesta spre cunoștința generală.

No. 23.776. 1887, Septembrie 19.

Judecătoria ocolului II din Bucu- răesci

Presinte reclamanta, asistată de D. Mun-
tenescu, lipsă defendorul citat prin *Moni-
torul oficial*.

Obiectul cererii sumă de lei 860 cu
procente și cheltueli.

Reclamanta, prin avocatul său, cere ad-
miterea acțiunii formulată fără timbru, în
basa actului de paupertate atașat la dosar.

Judecata, asupra acțiunii de față,
Având în vedere cererea reclamantei
prin care ținde la admiterea acțiunii;

Având în vedere că intimații, de și ci-
tați la interogatoriul civil prin *Monitorul
oficial*, nu s'au presintat spre a se opune
cererei reclamantei;

Vedând și art. 234 din procedura civilă;
Pentru aceste motive, în numele legii,
hotărăsc:

Admite acțiunea și condamnă pe D-lor
Petre și Anica Dinescu să plătescă recla-
mantei suma de lei 860, cu dobânda legală
de la cererea în judecată, plus 30 lei chel-
tueli de judecată.

Mai condamnă pe intimați și la plata
de timbre ce se va face în acest proces
până la definitiva achitare.

Acastă carte se pronunță cu dreptul de
oposiție și apel.

Data și citită în ședință publică la
27 August 1887.

No. 1.676.

Judecătoria ocolului Ialomița

Prin cartea de judecată cu No. 215 din
1887, condamnându-se individul Petre
Soroiu, cu domiciliul necunoscut, la a-
mendă de lei 25 în folosul Statului și
1 leu drept pbrtul citățiunilor, cu aplica-
țiunea art. 28 din codul penal, pentru de-
lictul de bătae prevădut de art. 238, al. 2
din codul penal, i se notifică prin această
că are drept de a face oposiție la această
judecatorie și apel la onor. tribunal Ialomi-
ța în termenele legale.

No. 7.805. 1887, Septembrie 18.

ANUNCIURI ADMINISTRATIVE

Comitetul permanent al județului Fălciu

În ziua de 10 Octombrie 1887 urmază
să se țină licitație, și la 18 a acelei luni
supra-licitație, pentru darea în antreprisă
a registrelor și imprimatelor necesare au-
torităților județene și comunelor pe anul
1888.

Se publică această spre cunoscința con-
curenților cari, în arătata zi, orele 12,
să se presinte în camera comitetului, spre a
concura la licitație și supra-licitație.

No. 4.431. 1887, Septembrie 18.

Comitetul permanent al județului Olt

La 10 Octombrie 1887, orele 10 dimi-
neta, urmând a se ține licitațiune pentru
area în antreprisă a confecționării ur-

mătorei rufării: 147 cércéfurî, 98 cămăși,
69 ismene, 97 fețe de mese, 71 prosópe,
52 camisóne, 55 fuste albe, 50 fuste de
flanel, tóte de pânză de flanc saú în, 40
scufe, 25 delmèle femeesci, 50 perechi
ciorapi bumbac, perdele la 14 ferestre, 90
haláte de stambá, 2 paravane și 7 lighene
de fer smálțat, necesară spitalului jude-
țian.

Comitetul, în consecința încheierii sub
No. 2.669, are onóie a ruga pe D-nii a-
matori, cari vor voi a se angagia cu pre-
darea lor, să bine-voiască ca, la arătata
zi, să se presinte în sala ședințelor comi-
tetului unde pot vedea și condițiunile.

No. 4.159. 1887, Septembrie 18.

Comitetul permanent al județului Romanai

În ziua de 16 Octombrie 1887, orele 12
din zi, urmând a se ține licitație, în pre-
toriu comitetului, pentru darea în antre-
prisă a construcțiunii pavilionelor arma-
teii teritoriale (dorobanți) din Caracal,
adică:

Prețul dupe devise

Un pavilion de administrație lei 37.853,
bani 13, un pavilion de trupă lei 23.918,
o magasie de cartușe lei 1.875, bani 4, o
bucătărie de lemn pe temelie de zid lei
5.413, bani 80, o latrină de lemn cu hasna
de zid lei 3.655, bani 54; total lei 72.715,
bani 51.

Comitetul, în consecința încheierii cu
No. 2.994, publică despre această spre ge-
nerala cunoscință a amatorilor, cari, pen-
tru a putea fi admiși la concurență, ur-
mază să fie însoțiți de cuvenita garanție
de 5 la sută, în numerariu saú efecte pu-
bliche, cum și de a însuși condițiunile ne-
cesare.

Planul, devisul și caetul de sarcini se
pot vedea în ori-ce zi în cancelaria comi-
tetului.

No. 3.000. 1887, Septembrie 18.

Primăria București

În ziua de 23 Noembrie 1887, orele 10
a. m., se va ține licitație, în pretoriul pri-
măriei, pentru darea în întreprindere a
mai multor lucrări ce mai sunt de execu-
tat pentru complectarea restaurare a abato-
riului comunei, întocmai planului, devi-
sului și condițiunilor întocmite de corpul
tehnic al primăriei

Doritorii sunt invitați a se presinta în
ziua și ora sus arătată cu garanția legală.

No. 34.124. 1887, Septembrie 22.

Primăria Galați

La 3 Octombrie 1887 urmând a se ține
licitațiune pentru darea în întreprindere
a confecționării registrelor și altor imprimate,
necesare serviciilor acestei comune,
precum și diferitelor autorități pendinte
de ea, pe anul 1888,

Se publică pentru cunoscința generală
ca amatorii, ce vor voi a se angagia cu
confecționarea unor asemenea imprimat'

să se presinte în camera acestei primării,
la ziua indicată, orele 2 p. m., însoțiți de
garanția cerută de condițiunii, spre a con-
cura.

Condițiunile respective se pot vedea în
tóte zilele și orele de lucru, la grefa pri-
măriei.

No. 5.087. 1887, Septembrie 18.

— Conform decisiunii luată de consi-
liul comunal în ședința de la 18 Septem-
bre 1887, urmând a se ține o nouă licita-
ție pentru arendarea moșiei Tiglina, pro-
prietate a comunei, pe timp de 5 ani, in-
cepători de la 23 Aprilie 1888,

Se publică pentru cunoscința generală
ca doritorii, ce vor voi a lua în arendă
țisa moșie, să se presinte în ziua de 6
Octombrie 1887, orele 12 din zi, însoțiți
de garanțiile cerute de regulamentul de
licitațiunii spre a concura; iar condițiunile
se pot vedea de amatori în tóte zilele și
orele de lucru, la grefa primăriei.

No. 5.133. 1887, Septembrie 20.

Prefectura județului Iași

La comuna Galata, plasa Codru, s'a
declarat de pripas o vacă, la pbr plavan-
bălan, córnela țapoșe aduse pe spate, cio-
pártatică de códă și pe șoldul drept d'ina-
poí un semn de fer necunoscut.

Acăsta se publică spre cunoscința pă-
gubașului.

No. 5.957.

— La comuna Copou, din plasa Turia,
acest județ, s'a declarat de pripas o vacă,
la pbr plavan, cu córnela îmbelciugate, in-
ferată.

Se publică această pentru aflarea păgu-
bașului.

No. 5.997. 1887, Septembrie 19.

Prefectura județului Bacău

La oborul comunei Dealu-Noú, din
plasa Bistrița-de-Sus, a cădut de pripas
un cal, la pbr sur, cóma albă, în dreapta,
códa rețezată, ros de șea la grebăn și ro-
sătură la ambele părți.

La oborul comunei Filipeni, din plasa
Bistrița-de-Sus, au cădut de pripas o iapă,
la pbr murg, cóma neárá, în stânga cam
tușinată, códa neárá lungă cu puțin per
alb în códă d'asupra, și o mánză, sugară,
ca de 5 luni, la pbr negru.

La oborul comunei Săucești, din plasa
Bistrița-de-Sus, a cădut de pripas un cal,
armăsar, la pbr roib, cóma în duóe părți,
pată albă pe gât și pintenog la ambele
picioare.

Se publică aflarea proprietarilor, con-
form art. 48 din legea poliției rurale.

No. 5.931. 1887, Septembrie 19.

Prefectura județului Buzeu

În nóptea de 7 spre 8 Septembrie 1887,
s'au furat locuitorului Vasile Văceanu,
din comuna Cilibia, plasa Câmpului, acest
județ, următoarele vite: un cal, la pbr sur-
bălan, cóma în stânga și însemnat la ure-

chea dréptă, și o iapă, la pěr murg, cóma in stânga, fără alte semne.

Asemenea, in nóptea de 3 spre 4 Septembrie 1887, preotului Ion Ionescu, din cătunul Zărnesci, pendinte de comuna Cernătesci, plaiul Slănic-Pârscov, i s'a furat un cal, la pěr murg, cóma in ambele părți dar mai mult in drépta, puține pete albe pe spinare de șea, inferat in pulpa piciorului d'napoi cu semnul litera M.

Sunt rugate dar tóte autoritățile administrative și comunale din țeră să ia măsuri pentru aflarea vitelor furate și prinderea furilor.

No. 6.329. 1887, Septembrie 19.

Prefectura județului Constanța

D. Radu Cazacu voinđ a deschide in cătunul Satu-Noi, pendinte de comuna Tortoman, plasa Medgidia, un stabiliment public de cărciumă, se publică, conform art. 4 din regulele privitoare la stabilimentul public, spre a se dovedi dacă numitul n'a fost cădút in veri-o pricină corecțională sau tras inaintea veri-unui tribunal pentru bănuială de crimă sau vină, rugând pe toți cei-ce vor cunoște că planeză asupra numitului veri-un fapt penal, a incunoștința acésta prefectură in termen de 40 zile de la publicarea acesteia prin *Monitorul oficial*.

No. 9.622. 1887, Septembrie 17.

Prefectura județului Dorohoi

In comuna Zamostea, acest județ, s'a declarat de pripas un cal, de 4—5 ani, la pěr roib, cóma, códa idem, cu o mică steluță in frunte, ochiul stâng acoperit de o albéță subțire, in partea stângă la pept stricat de ham și vindecat, iar la șoldul stâng d'napoi inferat cu ferul 7. și potcovit in cruciș.

Se publică acésta spre cunoștința păgubașului aceluși cal, care să se conformeze legei poliției rurale in ceea-ce privesce primirea lui de la primăria acelei comune.

No. 4.965.

Prefectura județului Olt

De la 3 Septembrie 1887, la comuna Isvórele, se află de pripas un cal, la pěr negru, cóma in drépta puțin in stânga, urechea dréptă spintecată, cu pěr alb in spinare de șea, códa retezată cum și pěrul din frunte.

Prefectura publică de acésta spre a ajunge la cunoștința păgubașului, care in termenul și cu dovețile pretinse de legea poliției rurale să se presinte la menționata comună spre a și primi calul.

No. 6.786. 1887, Septembrie 17.

—De la 3 Septembrie 1887, la comuna Șerbănesci-de-Jos, se află de pripas doi cai: unul in pěr vinét, cóma in stânga, iar cel-alt in pěr murg, cóma in drépta, beteag de ochiul stâng, fără alte semne.

Prefectura publică de acésta spre a ajunge la cunoștința păgubașului.

No. 6.810. 1887, Septembrie 17.

—De la 4 Septembrie 1887, la comuna Alimănesci, se află de pripas o vacă in pěr bălan, cu un corn frânt.

Prefectura publică de acésta spre a ajunge la cunoștința păgubașului.

No. 6.812. 1887, Septembrie 17.

Prefectura județului Putna

Primăria comunei Vizantea, prin indeplinirea dispozițiilor art. 45 din legea poliției rurale, a declarat de pripas o iapă, in pěr murg-inchis, pete albe pe spate, o dungă albă la chișița piciorului stâng d'inainte și șoldită de piciorul stâng d'napoi.

Se publică acésta spre cunoștința proprietarului, care urméză a se presinta la expusa primărie cu actele prevădute de art. 49 din menționata lege spre a se pune in posesiunea acelei iepe.

No. 6.038. 1887, Septembrie 17.

—In ziua de 18 Septembrie 1887 s'a găsit pe malul riului Siret, in dreptul Tergului-Nămoloșă, cadavrul unui individ necunoscut.

Etatea nu i se póte cunoște, fiind cădút deja in putrefacție.

Statura medie, pěrul negru, tuns mărunt, îmbrăcat cu bluză albastră de uvrier, pantaloni de bumbac negri, cămașe de americană, desculț.

Se publică de acésta pentru aflarea identității aceluși individ.

No. 6.081. 1887, Septembrie 19.

—Primăria comunei Sascut, prin indeplinirea dispozițiilor art. 45 din legea poliției rurale, a declarat de pripas un cal in pěr murg-inchis, cóma in două părți, pete albe pe cóste, pe spate, la gât și la cómă, códa spintecată, puțin sur in frunte și stricat in spate.

Se publică acésta spre cunoștința proprietarului, care urméză a se presinta la expusa primărie cu actele prevădute de art. 49 din menționata lege spre a se pune in posesiunea aceluși cal.

No. 6.089. 1887, Septembrie 19.

Prefectura județului Teleorman

In ziua de 6 August expirat, din câmp de la pășune a perit locitorului Mihaiu Stancu Mircea, din comuna Cerveania, un boi la pěr bălan, șut de cornul stâng și amenință de piciorul stâng.

Se publică atât pentru dovedirea lui cât și a furilor.

No. 6.316. 1887, Septembrie 6.

—La obórele de glóbbă ale comunelor jos notate pripășindu- e vitele cu semnele următóre:

La comuna Furculesci, un rămător negru, ca de un an; o rămătóre bălană, ca de 6 luni; o rămătóre bălană, cu urechea

stângă ciupită și spintecată; o pucea gălbue, urechea stângă retezată.

La comuna Beiu, un junc la pěr negru-vénat, córnele țepure, urechea dréptă infurcită și cea stângă ciupită de o parte, ca de un an și jumătate.

La comuna Smărdioșă, o iapă la pěr dereșă, cóma in drépta și inspicată, o pată albă in spinare in partea dréptă și tot in partea dréptă un semn de rană, precum și o altă rană la grebeni.

La comuna Voivoda, o gonitóre de vacă la pěr bălan, córnele imbelciugate.

La comuna Vișoara, o bivoliță negră, córnele pe spate, urechea dréptă găurită și ciupită dupe urmă și codalbă; o turmacă la pěr rus, córnele mici pe spate, biéză in frunte, la piciorul dupe urmă pintenogă și codalbă; o turmacă la pěr rus; un turmac la pěr rus, córnele mici, urechea stângă ciupită dupe urmă și codalbă in vèrf; un turmac la pěr rus, córnele mici pe spate, urechea dréptă retezată și ciupită dinainte, ochiul stâng merl, códa albă in vèrf, la piciorul dupe urmă puțin pintenog și puțin bréz in frunte; un turmac la pěr rus, córnele mici pe spate, urechea dréptă spintecată și ciupită dupe urmă și stânga ciupită dinainte, puțin bréz in frunte, códa albă; un turmac la pěr rus, córnele mici; o piele de turmacă, ca de 1 an, la pěr rus, urechea dréptă retezată și ciupită dinainte.

La comuna Cărligați, o bivoliță la pěr negru, córnele cam pe spate și vèrfurile puțin inainte, codalbă.

La comuna Crângeni, un boi la pěr vénat, córnele imbelciugate, cu urechile retezate și la cea stângă infipt cuțitu dupe urmă.

La comuna Saelele, o mână ca de 5 luni, la pěr roib.

Se publică spre a ajunge la cunoștința posesorilor acestor vite.

No. 6.464. 1887, Septembrie 11.

—La obórele de glóbbă ale comunelor jos notate, pripășindu-se vitele cu semnele următóre:

La comuna Drăgșenei, un cal la pěr murg, cóma in drépta, pete albe de șea pe spinare și chior de ochiul stâng.

La orașul Alexandria, un cal roib, cóma in stânga, stea in frunte, pěr alb pe spinare, ambele urechi spintecate, pintenog la piciorul de dinapoi și pěr alb in grebeni.

La comuna Butculesci, o turmacă de bivoliță, in pěr negru, córnele potrivite, cu butuc la piciorul drept dinainte.

La comuna Floca, o bivoliță, la pěr negru, córnele pe spate și urechea stângă ciupită in vèrf.

La comuna Măgureni, o vacă, la pěr galben, cornul stâng frânt, urechea stângă retezată puțin in vèrf și infetată la cornul drept cu lita nedescifrabilă.

Se publică spre a ajunge la cunoștința posesorilor acestor vite.

No. 6.648. 1887, Septembrie 17.

Prefectura județului Tutova

Prim îndeplinirea formalităților prescise de legea poliției rurale, la poliția orașului Bêrlad s'a declarat de pripas un cal la pâr murg-nchis, căma în două părți, pete albe pe spinare, pintenog la piciorul stâng dinapoi și o copită, și care s'a găsit la individul Cosma Mazilu din comuna Hălăresci fără a poseda cuvenitele acte de proprietate;

În consecință se aduce despre acesta la cunoștința proprietarului aceluși cal, care cu dovezi în regulă și în termenul prevăzut de lege să se prezinte la poliția orașului Bêrlad spre a 'l primi.

No. 5.285. 1887, August 25.

Prefectura județului Tulcea

La oborul primăriei Casimcea, din plasa Babadag, se află de pripas o bivoliță, la pâr negru, cornele pe spate întorse înainte, căda tăiată, țintată în frunte și urechea stângă ciuntată, cu malaca ei, la pâr negru, cornele cresc, țintată în frunte.

Se publică acesta pentru cunoștința păgubașului, care cu acte în regulă și în termenul prescise de legea poliției rurale să se prezinte la primăria dîsei comune spre a 'și primi vitele.

No. 8.481. 1887, August 7.

MINISTERUL DE INTERNE

—
Direcția Monitorului oficial și Imprimeriei Statului

Se publică că în depositul acestei direcțiuni se află de vindare **Regulamentul pentru punerea în aplicare a noului cod de comerț**, pe preț de 35 bani exemplarul.

Cumpărătorilor de la 20 exemplare în sus li se acordă un rabat de 10 la sută.

ANUNCIURI PARTICULARE

A cțiunile, losurile și bonurile ce le-am pierdut în ziua de 1 Iulie a. c. și publicate în *Monitorul oficial* din 4 (16) Iulie a. c., le-am regăsit prin D. Eduard Bereșteanu din Slatina, pentru care 'l arăt mulțumirile mele.

Sara Emanuel B. Israel.

De arendat moșia Otesci, din județul Olt, plasa Oltului, de la S-tu Gheorghe 1888, fosta proprietate a decedatului C. I. Deleanu, compusă din locuri de arătură, islaz de pășunat vitele, livezi de pruni, vii și altele, depărtare de Slatina 3 ore și de Drăgășani o oră; asemenea de dat în tăere ca la 120 pogone pădure dupe densă, având lemne de lucru și foc, calitatea cea mai bună, etatea 40 ani. Doritorii să se adreseze în Bucuresci, la proprietar, Christ. D. Elefterescu, No. 41, strada Lipscani. Semnăturile se pot face chiar de acum.

Revenind asupra publicațiilor ce deja am făcut în luna August a. c., relativ la modificarea numelui meu, declar că de la 1 Octombrie 1887, data majorității mele, în loc de Clocițeanu, adopt irevocabil numele *Soreanu*, și că ori-ce obligațiune, care în semnătura mea n'ar conține și acest nume de *Soreanu*, nu este valabilă ca fiind contractată în timpul minorității mele.

Deci, rămâne bine stabilit că de la epoca sus arătată mă voi subsemna ast-fel :

George Sp. Anastasiu Sorceanu.

Mizil. 1887, Septembrie 23.

BURSA BUCURESCI

COTA OFICIALĂ PE ZIUA DE 23 Septembrie (5 Octombrie) 1887

FONDURI DE STAT	DOBÂNDA	SCADENȚA CUPOANELOR	CU BANI GATA	CU TERMEN	A CȚ I U N I	DOBÂNDA	SCADENȚA CUPOANELOR	CU BANI GATA	CU TERMEN
Renta perpetuă	5 0/0	1 Apr.—1 Octom.	—	—	Banca Naț. a României.	D i v i d e n d	500 vês. întregi	—	1041/40
" amortibilă	5 0/0	1 Apr.—1 Octom.	—	—	Soc. de asig. Dacia-Rom.		200 lei vês. și	—	—
" română (Schuldverschreibung)	5 0/0	1 Ian.—1 Iulie	—	—	" " " Naționala.		200 " "	—	—
Obligațiunile de Stat ale căilor ferate române	6 0/0	1 Mai—1 Noem.	—	—	Banca României		200 " "	—	—
Obligațiunile de Stat române (convertite rurale)	6 0/0	1 Apr.—1 Octom.	—	—	Soc. creditului mobilier.		250 " "	—	—
Imprumutul (Stern)	7 0/0	1 Ian.—1 Iulie	—	—	" română de construc.		250 " "	—	—
" (Oppenheim).	8 0/0	1 Ian.—1 Iulie	—	—	Acțiunile băncii „Prevederea“		100 " "	—	—
" municipal 1883	5 0/0	1 Ian.—1 Iulie	—	—	Prima societate de reasigurare România		200 " "	—	—
Imprumutul municipal 1884	5 0/0	1 Mai—1 Noem.	—	—	Acț. soc. basalt artificial.		—	—	—
Imprumutul orașului Bucuresci (losuri)	Lei 20	Tragerea	—	—					
VALORI DIVERSE					SCHIMB				MONETE
Scrisuri funciare rurale	{ 7 0/0 5 0/0	1 Ian.—1 Iulie	—	—	Londra . . . . . cek	—	—	—	Napoleon de aur . . . . . —
Idem urbane	{ 7 0/0 6 0/0 5 0/0	1 Ian.—1 Iulie	—	—	" . . . . . 3 luni	—	—	—	Galben austriac . . . . . —
Idem orașului Iași	5 0/0	1 Ian.—1 Iulie	—	—	Paris . . . . . cek	—	—	—	Imperial rusesc . . . . . —
Obligațiunile casei pensiunilor	300	1 Mai—1 Noem.	—	—	" . . . . . 3 luni	—	—	—	Lira otomană . . . . . —
					Francia . . . . . cek	—	—	—	Biletele Băncii naționale . . . . . —
					" . . . . . 3 luni	—	—	—	Argent . . . . . —
					Vienna . . . . . cek	—	—	—	Aur . . . . . 143/4. 14.90 —
					" . . . . . 3 luni	—	—	—	Fiorini de hârtie austriaci . . . . . —
					" . . . . . nap. (scurt)	—	—	—	Rubla argint pe hârtie . . . . . —
					Berlin . . . . . cek	—	—	—	
					" . . . . . 3 luni	—	—	—	
					Germania . . . . . cek	—	—	—	
					" . . . . . 3 luni	—	—	—	
					Amsterdam . . . . . 3 luni	—	—	—	
					Petersburg . . . . . 3 luni	—	—	—	
					Belgia . . . . . 3 luni	—	—	—	
					" . . . . . (scurt)	—	—	—	
					Elveția . . . . . 3 luni	—	—	—	
					Italia . . . . . 3 luni	—	—	—	